

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

*Blagoslovljen Božić i
Nova godina!*

*Blagoslovena Božić i
Nova godina!*

Naslovnica:

Božićna slika iz crkve
sv. Josipa u Speyeru;
snimio: A. Polegubić

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824

E-Mail:
zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
P. Josip Bebić

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
Spengler's Druckwerkstatt GmbH
64572 Büttelborn

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
Konto Nr. 129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse

Zadnja stranica:

Zimski ugodaj u Austriji;
snimio: A. Polegubić

Utemeljene Sisačka i Bjelovarsko-križevačka biskupija

**Sisačkim biskupom imenovan mons. Vlado Košić, a
bjelovarsko-križevačkim mons. Vjekoslav Huzjak**

Novi sisački biskup mons. Vlado Košić

Papa Benedikt XVI. utemeljio je u subotu 5. prosinca, Sisačku i Bjelovarsko-križevačku biskupiju. Sisačkim biskupom imenovao je mons. Vladu Košića, dosadašnjega zagrebačkog pomoćnog biskupa. Bjelovarsko-križevačkim biskupom imenovao je mons. Vjekoslava Huzjaka, dosadašnjeg generalnog tajnika HBK.

Odluku Svetog Oca u zagrebačkoj katedrali, nakon mise dakonskoga ređenja, objavio je apostolski nuncij u Hrvatskoj nadbiskup Mario Roberto Cassari. Nove biskupije utemeljene su podjelom teritorija Zagrebačke nadbiskupije i sufraganske su iste metropoliske Crkve zagrebačke.

Utemeljenjem dviju novih biskupija Zagrebačku crkvenu pokrajinu sada čine: Zagrebačka nadbiskupija kao sjedište metropolije te sufraganske biskupije; Križevačka eparhija za vjernike bizantskog obreda te biskupije Varaždinska, Sisačka i Bjelovarsko-križevačka.

Katedrala Sisačke biskupije bit će sadašnja župna crkva Uzvišenja sv. Križa u Sisku, a sveti Kvirin, biskup i mučenik iz Siska bit će zaštitnik biskupije. Katedrala Bjelovarsko-križevačke biskupije bit će sadašnja župna crkva Svete Terezije Avilske u Bjelovaru, a sadašnja crkva Svetog Križa u Križevcima bit će konkatedrala. Zaštitnik Bjelovarsko-križevačke biskupije bit će sveti Marko Križevčanin, mučenik iz Križevaca.

Nakon utemeljenja Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije, Hrvatska sada ima 17 biskupija (uključujući Vojni ordinarijat). Ima 5 nadbiskupa ordinarija, 12 biskupa ordinarija, 3 pomoćna i 3 umirovljena biskupa.

IKA

Novi bjelovarsko-križevački biskup mons. Vjekoslav Huzjak

● OBLJETNICE:

Proslavljena 40. obljetnica misije

str.

6

● BOŽIĆNA PRIČA:

Kolači od suza

str.

10

● REPORTAŽA IZ NIZOZEMSKJE:

Svi su pozvani na djelovanje

str.

8

IZ CRKVE U SVIJETU:

Kršćanstvo daje identitet Europe

Vjerska sloboda različita od svih, ona je poput suncokreta koji pokazuje svijetlo svima.

4

PAVAO I NJEGOVA PORUKA:

Pavao i njegova recepcija

12

SUSRETI:

Nepoznati misionar

25

SVIJET MLADIH – JUGENDWELT:

Kako slaviti Božić?

Nema istinske proslave Božića bez unutarnje duhovne i vjerske pripreve.

23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

P. Josip Bebić: Zeichen der Allmacht Gottes

AUSTELLUNG: SpurenSuche

13-14

Kršćanin i domoljub ne smije dovesti u pitanje izlazak na izbore, a kome će dati glas, to treba prepustiti njegovoj sigurnoj kršćanskoj i domoljubnoj savjesnoj odluci.

Odlučno na izbore!

Ovogodišnji božićni broj Žive zajednice je i jubilarni, 300. po redu. Prvi broj lista je objavljen u rujnu 1978. List je prisutan u Njemačkoj već trideset i jednu godinu. I dalje budno bilježi događaje iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj i stoji na braniku hrvatske duhovne, kulturne i nacionalne samosvjesti, otvoren i za druge i drugačije. Bogoljublje, domoljublje i čovjekoljublje – tri su stožerna pravca djelovanja Žive zajednice, a tako će ostati i ubuduće. U Hrvatskoj se iz dana u dan zahuktava izborna utrka za predsjednika Republike. Mala Hrvatska, koju je kriza uvelike pogodila, sebi je dozvolila luksuz od čak dvanaest predsjedničkih kandidata. Nedavno su poruku za predsjedničke izbore uputili biskupi Hrvatske biskupske konferencije. „Vjernici i svi građani imaju pravo očekivati da predsjednik Republike bude iznimno osjetljiv za socijalnu pravednost; da se suprotstavlja sve-

mu što priječi istinsko blagostanje, napredak i radost hrvatskih ljudi, od korupcije, gospodarskih malverzacija do širenja poštosti droge i drugih ovisnosti, na poseban način među djecom i mladima.“ Polazeći s kršćanskih stajališta i nalazeći se unutar hrvatskih kulturalnih okolnosti, biskupi smatraju da predstavljati i zastupati Hrvatsku na dobro njezinih građana može onaj predsjednik koji u svojoj službi poštuje i štiti univerzalna kršćanska načela te načela naravnog zakona obrane i zaštite ljudskoga života od začeca do naravne smrti, dostojanstvo braka i obitelji te slobodni izbor vjerskoga odgoja i vjeronauka u školi. Kršćanin i domoljub ne smije dovesti u pitanje izlazak na izbore. To je njegova kršćanska i domoljubna obveza, a kome će dati glas, to treba prepustiti njegovoj sigurnoj kršćanskoj i domoljubnoj savjesnoj odluci.

Svima čestit Božić i blagoslovljenu 2010. godinu!

Urednik

Iz delegatovog Duhovnog poticaja

Znak Božje svemoći

Cijenjene čitateljice i čitatelji!

Bacimo li pogled na ono što smo napravili u vrijeme koje nam je u 2009. godini darovano, možemo zahvaliti Bogu – svjesni činjenice da uspjeh ne ovisi samo o nama i našem zalaganju, nego o Božjoj pomoći! Ipak, milost ne djeluje tamo gdje vladaju nered, svađa, podmetanje i tamo gdje se ne radi. Jedni drugima nastojimo olakšati život uzajamnim pomaganjem i poticanjem. Veselili smo se uspjesima svih naših vjernika i njihovih pastoralnih djelatnica i djelatnika. Nadam se da naša djela proistječu iz ljubavi, na slavu Božju, praćena svagdašnjom molitvom i velikim pouzdanjem u Onoga od kojeg dolazi svaka pomoć. Samo onaj posao koji je činjen u ljubavi i praćen molitvom donosi dobar plod. Tko radi samo za novac, postaje njegov rob. Posao koji ne radimo za dobro brata čovjeka i na čast Božju, može biti ne znam kako svrhovit, ali je u Božjim očima iprazan. Kršćanin djeluje u perspektivi „novog stvaranja“.

Vjera nas uči da bez Boga ne možemo učiniti ništa i da nam bez njegova dopuštenja ne može pasti niti jedna vlas glave. Isusov dolazak na svijet daje nadu da se svijet može spasiti jedino Božjom intervencijom. Za sve one koji do sada nisu prihvatili spasenje Boga našega – ovo božićno vrijeme i Božić je vrijeme ispunjenja. Vjeruješ li, poštovana čitateljice i čitatelju, da je najveći znak Božje svemoći u njegovim poniženjima: rođenju, služenju ljudima i svijetu, muci, smrti na križu i uskrsnuću? Poklonimo se duhom i tijelom radosna srca s Marijom i Josipom, s pastirima i mudracima te s čitavim ljudskim rodом našem svemoćnom Kralju i Spasitelju! Iskažimo mu svoju pripadnost i zahvalnost riječima: „Dostojan si, naš Gospodine i naš Bože, da primiš slavu, čast i moć, jer ti si stvorio sve: sve tvojoj volji duhuje postojanje, stvaranje i spasenje“ (usp. Otk 4 9-11).

Na dobro došlo porođenje Isusovo vama i čitavom svijetu!

Vaš fra Josip Bebić, delegat

Kršćanstvo daje identitet i vrijednosti Europe

„Vjerska sloboda različita od svih, ona je poput suncokreta koji pokazuje svjetlo svima.”

Danas nije lako biti kršćanin u Europi, i to je vidljivo osobito na političkome planu, na planu javnoga djelovanja, a u nekim zemljama koje, poput Turske, žele biti dio Europske unije, kršćani su građani drugoga reda. Glasne manjine raznih ideoloških boja sve više u opasnost i pod znak pitanja dovode sam identitet i vrijednosti Staroga kontinenta, koji se u biti temelji na kršćanskoj naslijeđu i njegovom bogatstvu.

Zato pitanje: Kako zaštititi vjersku slobodu u Europskoj uniji, tek dijelom može zvučati neobično. Ono je bilo u središtu rasprave o toj specifičnoj temi na međunarodnoj konferenciji u Veneciji, od 18. do 20. studenoga. Susret koji je organizirala parlamentarna skupina Europske pučke stranke (EPS), bio je posvećen dijalogu s kršćanskim Crkvama i ostalim vjerskim ustanovama, muslimanima i židovima, pri čemu europski parlamentarci, demokršćani okupljeni na povijesnom otočiću San Servolo u venecijanskoj laguni, nisu skrivali zabrinutost zbog stanja vjerskih sloboda u zemljama članicama Europske unije. Jednako tako, ovim se susretom još jednom željela posvjedočiti sva važnost kršćanskoga jedinstva i potreba zajedničkoga djelovanja svih uključenih u javni život društava kako kršćanske vrijednosti ne bi bile potisnute u drugi plan, a kršćani se u Europskoj uniji osjećali kao u „stranoj državi”. Stoga se sudionici konferencije „Identitet vrijednosti za Europu” nisu libili otvoreno reći da je sudska presuda o križevima u talijanskim školama skandalozna i da krši ljudska prava. Govorilo se i o etičkim pitanjima u javnome životu, zaštiti obitelji i dostojanstvu ljudskoga bića koji danas predstavljaju važne izazove za vjerske zajednice i za vrijednosti koje one zastupaju.

Martin Kugler, stručnjak za ljudska prava govorio je o „strahu od kršćanstva i kršćana”, o „kristijanofobiji” i tim je svojim neologizmom privukao najviše pozornosti sudionika. Riječ je o

netolerantnom odnosu i diskriminaciji prema kršćanima, kojima se stalno – i u zapadnim demokracijama – „zatvaraju usta” kada otvoreno zastupaju svoje stavove o ljudskome životu (protiv pobačaja i eutanazije), o eksperimentima na ljudskim zamecima, o istospolnim zajednicama koje traže status izjednačen s brakom i o sličnim teškim pitanjima suvremenih društava i demokracija, u kojima se ne traga za istinom, nego za mogućim kompromisima. Takav stav prema kršćanima sve je očitiji i u Europskoj uniji koja je ute-

jedničke vrijednosti i poštivati ih, jer za izgradnju zajedničkoga „europskoga doma” osim dijaloga mora se na jasan i nedvosmislen način poštivati poseban identitet svakoga.

Politika mora jamčiti slobodu Crkvama

Kršćanstvo bi moralo biti također politički „humus” Europe, pa je odnos s Crkvama vrlo važan, istaknuo je jedan od talijanskih zastupnika u Europskom parlamentu Carlo Casini. On je upozorio na dva problema. S jedne strane, politika mora jamčiti slobodu Crkvama, a s druge strane Crkve trebaju pomoći politici u zajedničkome potvrđivanju identiteta europskih vrijednosti. Dijalog između političkih stranaka i Crkava „nije klerikalni dijalog: riječ je o tome da se u tom dijalogu otkrije tko je zaista čovjek i koji je korijen našega političkoga djelovanja. Politika, na kraju krajeva, mora služiti čovjeku.”

„Povratak vjeri spašava od svodenja čovjeka na potrošača”, pri čemu „kršćanske vrijednosti i načela mogu biti vodilje za političko djelovanje”, istaknuo je u svom izlaganju potpredsjednik Parlamentarne skupine EPS-a Othmar Karas, član Europskoga parlamenta. Karas je podsjetio na riječi pape Benedikta XVI. iz enciklike „Ljubav u istini”, ali i na riječi njemačkoga kardinala Karla Lehmana koji je apelirao na kršćane da svoje vrijednosti „predaju cijelome društvu ofenzivno, u višeglasnom kršćanskom zboru, dijalogom i argumentiranjem”.

Osobito živo i zauzeto govorio je osobni predstavnik predsjednika Organizacije za europsku sigurnost i suradnju (OESS) za borbu protiv rasizma, netolerancije i diskriminacije prema kršćanima i članovima drugih religija Mario Mauro. U danima kada su se cijela Europa i svijet prisjećali pada Berlinskoga zida i velikih totalitarnih režima „potrebno je razmisliti što su ljudima učinili fašizmi, nacizmi i komunizmi”, rekao je Mauro. **M.K.**

O zaštiti vjerske slobode u Europskoj uniji raspravljalo se u Veneciji

meljena na poštivanju ljudskih prava, istaknuto je više puta tijekom skupa, upravo preko zauzimanja različitih, kršćanstvu i vjerskim slobodama, protivnih stajališta, pa i zakonskih odluka. Još više zabrinutosti vjerski predstavnici iz različitih zemalja i demokršćani su izrazili zbog stanja vjerskih sloboda i diskriminacije što je kršćani trpe u zemljama kandidatima za Europsku uniju, kao što je Turska. Uz posebno pripremljenu brošuru koja jasno govori o načinima diskriminacije – koja započinje nepriznavanjem pravnoga statusa – o velikim poteškoćama za kršćane govorili su predstavnici Eukumenskog carigradskog patrijarhata, ali i Tasos Mitsopoulos s Cipra. Mitsopoulos je govorio o tragediji kroz koju prolaze vjernici kršćani, ali i njihovi objekti na onom dijelu Cipra koji se nalazi pod turskom vlašću, gdje su crkve pretvorene u skladišta ili propadaju. Vlada su redom upozoravali da Europa mora sačuvati svoje za-

Crkva se odrekla svojih sredstava u korist države

Hrvatska biskupska konferencija odlučila je od sredstava predviđenih proračunom za 2010. svotom od 18,5 milijuna kuna dati svoj doprinos u prevladavanju aktualne krize u Hrvatskoj.

Prigodom 10. obljetnice smrti prvog predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u zagrebačkoj katedrali misno slavlje za domovinu Hrvatsku i pokojnoga predsjednika.

Tajništvo Hrvatske biskupske konferencije objavilo je da Katolička Crkva u Hrvatskoj svake godine dobiva određeni iznos iz državnog proračuna sukladno međunarodnom ugovoru o gospodarskim pitanjima između Svete Stolice i Republike Hrvatske od 9. listopada 1998. kojim se priznaje opće društveno vrijedan rad Katoličke Crkve u službi građana na kulturnom, odgojnom, društvenom i etičkom polju. U aktualnoj gospodarskoj situaciji Hrvatska biskupska konferencija odlučila je, nakon konzultacija sa Svetom Stolicom i u dogovoru s Ministarstvom financija i Vladom Republike Hrvatske, od sredstava predviđenih proračunom za 2010. godinu svotom od 18,5 milijuna kuna dati svoj doprinos u prevladavanju aktualne krize.

Lech Walesa o raspadu komunizma

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je bivšeg predsjednika Poljske i dobitnika Nobelove nagrade za mir Lecha Walesu u četvrtak 3. prosinca u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu. Dan kasnije Walesa je sudjelovao u međunarodnoj konferenciji o temi „Raspad komunizma u Europi: 1989-2009. – 20 godina poslije“. Na skupu su sudjelovali hrvatski povjesničari, predstavnici sindikata, više diplomatskih predstavnika u Republici Hrvatskoj. Svoj doprinos sudjelovanjem dali su i predsjednik komisije „Iustitia et Pax“ Hrvatske biskupske konferencije zagrebački pomoćni biskup Vlado Košić, te nuncij Mario Roberto Cassari.

„Vjeronauk i vjeroučitelj pred društvenim izazovima“ bila je tema stručnoga skupa za vjeroučitelje u školi na području Splitsko-makarske nadbi-

Susret kardinala Josipa Bozanića i Lecha Walesa

skupije koji je priređen u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu.

Vojnog biskupa Jurja Jezerinca 25. studenoga posjetio je vojni izaslanik Republike Italije kapetan bojnog broda Roberto Domini u pratnji svoga pomoćnika.

Predsjednik Biskupske konferencije Čilea biskup Alejandro Goić Karmelić boravio je u posjetu otoku Braču i župi Praznica.

Jednakopravnost Hrvata s drugim narodima

Pod predsjedanjem vrhbosanskog nadbiskupa metropolita kardinala Vinka Puljića održan je 3. prosinca u Vrhbosanskom nadbiskupskom ordinarijatu u Sarajevu susret biskupa Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine s franjevačkim provincijalima u BiH. Uz kardinala Puljića, na susretu su sudjelovali dopredsjednik BK BiH biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski Ratko Perić, vrhbosanski pomoćni biskup Pero Sudar, generalni vikar Banjolučke biskupije mons. Anto Orlovac kao delegat biskupa dr. Franje Komarice koji se nalazi na oporavku, te provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovro Gavran i provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Ivan Sesar. Osvrćući se na trenutne društveno-političke procese u Bosni i Hercegovini, biskupi i franjevački provincijali potvrdili su stav koji su biskupi BK BiH iznijeli u Priopćenju s 47. redovnog zasjedanja, održanog od 3. do 5. studenoga u Sarajevu te ponovno pozivaju „sve sudionike pregovora da se u donošenju trajnog rješenja za

tu zemlju ravnanju pravdom i pravičnošću, a predstavnike hrvatskoga naroda podsjećaju na načela koja su u Kreševskoj deklaraciji (21. rujna 2007.) prihvatili i potpisali svi izabrani predstavnici toga naroda kao i na činjenicu da je hrvatskome narodu prihvatljivo svako rješenje koje ga u svemu čini jednakopravnim s druga dva naroda u ovoj zemlji“ te da im nije prihvatljivo nijedno rješenje koje ih ne čini jednakopravnim s druga dva naroda.

Poruku hrvatskim pomorcima i ribarima uputio je porečko-pulski biskup mons. Ivan Milovan.

Istraživanje komunističkih zločina

Nakon mise zadušnice i sprovodnih obreda, koje je 28. studenoga s pedesetak svećenika u župnoj crkvi Navještenja Blažene Djevice Marije u Vrgorcu predvodio dr. fra Željko Tolić, provincijal splitske franjevačke provincije, za fra Maksimilijana Ljubu Jurčića, širokobriježskog franjevca i još petoricu za sada neidentificiranih, vjerojatno civila, koje su ubili partizani pred kraj zime 1945., a njihovi su posmrtni ostaci pronađeni kod Belića gumna u zaselku Kotezi, na mjesnom groblju sv. Ante u Vrgorcu, pokopano je pet žrtava partizanskih i komunističkih zločina počinjenih pred kraj i nakon II. svjetskog rata.

Međunarodni znanstveni skup „Kako je nastala država Hrvatska 1991.“ održan je 27. studenoga u velikoj dvorani palače Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, u povodu 10. obljetnice smrti akademika Franje Tuđmana, prvog predsjednika Republike Hrvatske. U Zagrebu je 16. studenoga predstavljena Izjava Komisije „Iustitia et Pax“ HBK o 20. obljetnici pada Berlinskog zida. Izjava nosi naslov „Protiv negacionizma. O potrebi istraživanja, priznanja i procesuiranja zločina svih triju totalitarizama: fašizma, nacizma i komunizma“.

O. Ljudevit Maračić izabran je za novog provincijalog ministra Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca.

A.O.

HAMBURG

Proslavljena 40. obljetnica misije

Hrvatska katolička misija (HKM) u Hamburgu proslavila je u nedjelju 29. studenoga 40. obljetnicu utemeljenja pastoralnog djelovanja dominikanaca na sjeveru Njemačke. Svečano misno slavlje u punoj katedrali Svete Marije predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s pomoćnim biskupom Nadbiskupije Hamburg Hansom-Jochenom Jaschkeom, ravnateljem drušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. Antom Kutlešom, delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipom Bebićem, provincijalom Hrvatske dominikanske provincije o. Antom Gavrićem, katedralnim nje-

Misno slavlje predvodio je i propovijedao kardinal Josip Bozanić

Katedrala dupkom puna

mačkim župnikom Georgom von Oppenkowskim, domaćinom voditeljem misije o. Mirkom Jagnjićem, dušobrižnikom u toj misiji o. Markom Bijelićem te s još sedamnaest svećenika.

Misnom slavlju pribivao je i veleposlanik RH iz Berlina dr. Miro Kovač i generalni konzul RH iz Hamburga Žarko Plevnik, te časna majka sestra dominikanki s. Dolores Matić, čije sestre ujedno slave trideset i petu obljetnicu djelovanja u misiji Hamburg. Misija je toga dana za svoga zaštitnika uzela zagrebačkog biskupa dominikanca bl. Augustina Kažotića, a tijekom proteklih godina posebno su se vjernici u misiji utjecali zagovorom Majke Božje Bistričke, koje je kip izložen u katedrali u Hamburgu. Misno slavlje započelo je ophodom. Kardinala Bozanića, biskupa Jaschkea i sve okup-

ljene na početku je u ime misijskog vijeća pozdravio Miljenko Ružić. Podsjetio je na 1969. godinu kad je utemeljena misija.

„Dolazim iz glavnog grada Zagreba, iz Stepinčeve katedrale da danas zajedno s vama molim i da za vas molim“, kazao je kardinal Bozanić u uvodnoj riječi, koji je okupljenima prenio pozdrave hrvatskih biskupa iz Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

Kardinal Bozanić je u propovijedi istaknuo kako se raduje sa svima okupljenima na tom jubileju. „Okupili smo se u znaku 40. obljetnice. Govori se o vremenu, o razdoblju od četrdeset godina organiziranog pasotrala za hrvatske vjernike ovdje u Hamburgu. O četrdeset godina djelovanja

Crkve preko hrvatskih svećenika među svojim hrvatskim vjernicima ovdje u ovom velikom gradu na sjeveru Njemačke. Danas je riječ o vremenu. Ovo je nedjelja, prva nedjelja došašća koja opet govori o vremenu iščekivanja. Danas se govori o vremenu krize, strahu koji zahvaća ljude, a u evanđelju smo čuli o nekim posebnim znakovima i o strahu koji će zahvaćati ljude. U isto vrijeme poziv iz Svetog pisma dolazi da se ne bojimo jer Bog je s nama. Riječ je o vremenu u kojem živimo. I ovaj jubilej govori o vašem vremenu. Prošlost nije bila laka. Na njoj su mnogi znakovi i strahovi, ali smo tu. Danas slavimo četrdeset godina redovite svete mise u nedjelju na hrvatskom jeziku“, kazao je kardinal Bozanić. Na pitanje, što nam daje sv. misa i u što nas ona uvodi, kazao je: „Sv. misa nas uvodi u Božje vrijeme. Svjetsko vrijeme ulazi u Božje vrijeme. Kriza govori o prolaznosti ljudskih nastojanja, s druge strane u tom vremenu koje je i naše, ali i Božje, nalazimo nit trajnosti, sigurnosti, obećanja i života. Ovo je prigoda da zahvalimo Bogu što je bio s nama u našem životu, što nas je pratio na putu našega života. On je u našu nesigurnost unosio trajnost, sigurnost, nadu i život. To je naš kršćanski poziv kroz ovaj život prolaziti bez straha. Bog nam pokazuje sigurnost i orijentir u našem životu. Nepravdu smo osjetili i kao pojedinci i kao hrvatski narod. Obećanje je onaj koji dolazi, koji donosi pravdu. Bog je pravda i On donosi zadnju riječ pravde. Droga i pijanstvo, a i neurednosti na području seksualnog života su po-

Kardinal Bozanić, pomoćni biskup Hans-Jochen Jaschke i koncelebranti

roci koji nas odvođe od Boga", kazao je kardinal Bozanić pozivajući vjernike neka budu budni iščekujući dolazak Gospodinov. „Hrvatski su biskupi 1979. dali proglas koji je glasio: Hrvatska katolička obitelj dnevno moli i nedjeljom slavi sv. misu. Evo nam programa i u našem jubileju. Dnevna molitva u obiteljima i redovita nedjeljna sv. misa će sačuvati budnost našega života. To je poziv i ovoga jubileja. Dok zahvaljujemo Bogu za sve milosti koje je udijelio ovoj misiji kroz četrdeset godina, molimo da budemo vjerni Bogu u čemu se posebno odlikuje naš hrvatski narod. Da ostanemo odani svojoj Katoličkoj Crkvi na koju smo ponosni. Da sačuvamo stabilnost i vjernost naših obitelji što je karakteristika hrvatskog katolika. I da uvijek budemo pobožni Blaženoj Djevici Mariji jer je ona ona koja nas neprestano zagovara kod Boga. Neka nam na tom putu osobito pomogne naš blaženik Alojzije Stepinac, a sljedeće ćemo se godine spomenuti pedesete godine njegove smrti. On je naš veliki zagovornik kod Boga i posebni zagovornik hrvatskoga naroda i hrvatskih katolika. Stoga mu se rado utječite u svojim molitvama. Molimo Boga da još više proslavi našeg Blaženika, da ga što prije možemo častiti i kao sveca na oltaru", potaknuo je kardinal Bozanić vjernike zaključivši kako je sigurnost našega života u našoj katoličkoj vjeri.

Veliki broj starijih i mladih vjernika u misnom slavlju sudjelovao je u narodnim nošnjama iz svih hrvatskih krajeva. U prikaznim darovima prineseni su svijeća, Biblija, trs s groždem, voda i kalež. Kardinal Bozanić je voditelju misije o. Jagnjiću predao medalju blaženika zagrebačke Crkve bl. Augustina Kažotića i bl. Alojzija Stepinca. Na kraju misnog slavlja, koje za završilo zahvalnom pjesmom „Te Deum“ i hrvatskom himnom, prigodnu riječ uputio je biskup Jaschke koji je prenio pozdrave nadbiskupa Hamburga mons. Wernera Thissena. Istaknuo je kako ga raduje toliki broj Hrvata na misnom slavlju te kako katedra-

Ocupljeni vjernici za vrijeme misnog slavlja

la dugo nije bila tako ispunjena. Kazao je kako 30 posto od ukupnog broja vjernika u nadbiskupiji broje katolici drugih materinskih jezika, među kojima je veliki broj i Hrvata. Pročitao je i pismo koje je uputio nadbiskup Thissen provincijalu o. Gavriću.

Prigodnu riječ uputili su i provincijal o. Gavrić, ravnatelj vlč. Kutleša, delegat o. Bebić, veleposlanik dr. Miro Kovač te katedralni župnik Georg von Oppenkowski. Na kraju je zahvalnu riječ svima uputio voditelj misije o. Jagnjić. Misno slavlje svojim je pjevanjem uvećao misijski zbor „Ave Maria“ pod vodstvom s. Jasne Matić. Nakon misnog slavlja za sve je u obližnjoj dvorani priredjen domjenak uz nastup VIS-a „Dominik“ iz Splita, kojega vodi o. Jozo Čirko.

Jubilejskom slavlju prethodila je kao neposredna priprava za proslavu, od 26. do 28. studenoga, duhovna obnova. Prvog dana duhovne obnove u četvrtak 26. studenoga misno slavlje u crkvi sv. Olafa predvodio je dr. o. Slavko Slišković koji je održao i predavanje „Sv. Dominik i misijsko poslanje Reda propovjednika“. Časna majka s. Dolores Matić govorila je o ulozi sestara dominikanki u HKM Hamburg. Toga dana bila je otvorena i izložba slika Filipa Tomasovića. U

petak 27. studenoga u hamburškoj katedrali misu je predvodio voditelj HKM Hannover o. Anastazio Perica Petrić, a pjevao je zbor HKM Hamburg. O. Marko Bijelić je održao predavanje pod nazivom „Djelovanje hrvatskih dominikanaca u HKM Hamburg“. Tijekom večeri nastupila je folklorna skupina „Napredak“. Posljednjeg dana duhovne obnove, u subotu 28. studenoga, misu u katedrali predvodio je o. Jozo Čirko iz Splita, a misno slavlje je uvećao VIS „Dominik“ iz Splita. Nakon mise u velikoj dvorani zabavni program izveo je VIS „Dominik“.

Misija danas broji oko sedam tisuća vjernika. U misiji su tijekom četrdeset godina djelovali o. Kresimir Vukoja, o. Dražen Bagić, o. Veselko Begić, o. Ivo Martinić, o. Jozo Mrkonjić, o. Hrvoje Dominik Blaško, o. Jozo Mravak, o. Vjekoslav Lasić, o. Anto Bobaš. Danas je voditelj o. Mirko Jagnjić i dušobrižnik o. Marko Bijelić. Tijekom tri deset i pet godina u misiji su djelovale sestre dominikanke s. Marija-Lurdes Bešlić, s. Dijana Baćak, s. Emanuela Škarica, s. Tadeja Bošnjak, s. Andrijana Zebić, s. Felicitas Vukmanić, s. Jasenka Mravak, s. Rahela Rukavina i s. Mari-stella Droždan. Danas djeluju s. Regina Vučić, s. Jasna Matić i s. Janja Martinović. **Tekst i snimke: Adolf Polegubić**

HRVATSKA KATOLIČKA MISIJA U NIZOZEMSKOJ

Svi su pozvani na djelovanje

Hrvatska katolička misija u Nizozemskoj broji do 6000 vjernika, a osnovana je 1971. godine.

Hrvatska katolička misija u Nizozemskoj broji do 6000 vjernika, a osnovana je 1971. godine. Zaštitnik misije je prvi kanonirani hrvatski svetac sv. Nikola Tavelić. Sjedište misije nalazi se u Rotterdamu (Robert Fruinstraat 36, 3021 XE Rotterdam). Misijske se prostorije nalaze uz katedralu sv. Lovre i sv. Elizabete Ugarske, a tu je ujedno i župni stan. Prostorije misije kao i sama katedrala su u obnovi pa je privremeni ured i župnikov stan na adresi Smitshoek 120, 2661 CK Bergschenhoek, u blizini Rotterdama.

mačkoj bio kapelan u jednoj njemačkoj župi, a potom misionar u Nizozemskoj. U ovoj se misiji zadržao od ožujka 1971. do 1976. godine. Nakon njega misijom je od 1976. do 1978. upravljao fra Bono Lekić, a potom od 1978. do 1996. fra Lovro Bosankić. Od 1996. do 2005. na toj je službi bio fra Pavo Dominković, a od travnja 2005. do danas misiju vodi fra Ivica Jurišić. Svi su oni članovi Franjevačke provincije Bosne Srebrene. Od ove godine u misijski pastoral je uključena i zagrebačka karmelićanka s. Edita Gelemanović iz

Voditelj misije
fra Ivica
Jurišić

Vjernici se u Rotterdamu okupljaju u velikom broju

samostana Sittard iz nizozemske pokrajine Limburg. U planu je dolazak u misiju još jednog svećenika, ali zasad to nije moguće. U pastoralu pomaže fra Franjo Ninić koji dolazi iz Münstera u Njemačkoj. Za velike ispovijedi za Božić i Uskrs pomažu hrvatski svećenici iz regije Sjeverna Rajna i Vestfalija. Voditelj misije redovito sudjeluje na dekanatskim susretima u biskupiji Rotterdam, kao i na susretima hrvatskih pastoralnih djelatnika iz Zapadne Europe. U misiji povremeno kao tajnica djeluje Elisabeth Matete. Misija ima i internet stranicu. Može se čitati na adresi: www.hkm-nl.eu, a stranice uređuju Anita Kulaš-Fontana i Goran Strniša. U misiji za Božić i Uskrs izlazi misijski glasnik „Tavelić“.

Kako je počelo?

Hrvati koji se danas okupljaju u misiji u Nizozemskoj došli su u dva vala. Prva je skupina doselila 60-ih godina prošloga stoljeća, a radili su uglavnom u brodogradnji. Tijekom godina osnovali su obitelji i polako se prilagođavali ekonomskom i socijalnom životu Nizozemske. U drugoj su skupini izbjeglice, uglavnom Hrvati iz Bosne i Hercegovine koji su u Nizozemsku doselili u razdoblju između 1992. i 1995. godine.

Prvi svećenik, koji je s našim ljudima u Nizozemskoj dušobrižnički radio i utemeljio župu, bio je fra Josip Božić, koji je nakon studija u Nje-

Vjernici za vrijeme mise u Groningenu

Pastoralne aktivnosti

Misna slavlja u misiji se slave u Rotterdamu u katedrali sv. Lovre i sv. Elizabete u 13 sati, u Amsterdamu u crkvi Presvetog Trojstva svake prve i treće subote u mjesecu u 18 sati, u Alphen aan de Rijn prve nedjelje u crkvi sv. Bonifacija u mjesecu u 17 sati, u Tilburg u crkvi Mira treće nedjelje u mjesecu u 17 sati, u Terneuzenu posljednje nedjelje u mjesecu u 18 sati. Za velike blagdane svećenik stigne i do udaljenih gradova. U Arnhemu se misa slavi u crkvi sv. Ivana Krstitelja svake druge nedjelje u mjesecu u 18 sati, u Groningenu svaka dva mjeseca subotom u 15 sati, a povremeno i u Apeldoornu, Middelburgu i Vlissingenu. Voditelj misije o. Jurišić također, dvaput mjesečno (po potrebi i češće) posjećuje Hrvate uznike u Den Haagu, te s njima razgovara, ispovijeda ih i slavi svetu misu.

Vjeronauk se u misiji redovito drži subotom u 13 sati u Rotterdamu, a i u drugim mjestima u kojima se slavi misa povremeno. Ministrantska skupine okuplja se subotom, a u svim mjestima ministranata je oko šezdeset. Jednom godišnje nastoji se s njima organizirati zajednički susret. U misiji se organiziraju i duhovne obnove. Svakog petka u katedrali se moli krunica s razmatranjem. Ranije su se u došašću slavile mise zornice, a ove godine to nije moguće zbog obnove katedrale. Tu su i zaručnički tečajevi. U misiji se održavaju i plesne večeri u misijskoj dvorani u Rotterdamu. U korzmi se prakticira pobožnost križnog puta. Hodočašća se svake godine oorganiziraju u Lurd, Banneux u Belgiju, Neviges, Kevelaer, a povremeno i u Rim. Planira se jednom godišnje hodočašće svih članova misije iz cijele Nizozemske u nizozemsko svetište Brille ili u Handel. U misiji se organiziraju i prigodne priredbe za Božić, Uskrs, Majčin dan i Dan zahvalnosti za plodove zemlje. U Rotterdamu djeluje i misijski zbor kojeg vodi obitelj Ankice i Duje Vukovića. U zboru je oko četrdeset članova. I u nekim drugim mjestima, u kojima se slave mise na hrvatskom jeziku, vjernici se rado uključuju u pjevanje. Ove godine je bilo dvadeset i osmero prvopričesnika iz Rotterdama i Amsterdam, a sakrament potvrde je prošle godine podijelio gospicko-senjski biskup mons. Mile Bogović. Krizmanika je bilo sedamdeset i pet.

U misiji djeluje i misijsko vijeće u kojem su zajedno sa župnikom Zden-

Ministranti i ministrantice s o. Jurišićem i s. Editom

ko Šutalo, Robert Tunjić, Željana Marilović, Zvezdana Pavliša, Marinko Babić i Krunoslav Grabovac. Sastaju se više puta mjesečno. Vjernici sa svojim priložima rado sudjeluju i u akcijama domovinske, a i nizozemske Crkve.

ska situacija u toj zemlji, govori i podatak kako su od 16 milijuna stanovnika 4,4 milijuna katolici.

„Voljeli bismo kad bi se mladi okupljali u većem broju, ali jedan ih je broj uključen u misijske aktivnosti. Ove

Za vrijeme mise u Arnhemu

Vjernici sami financiraju misiju

Valja istaknuti kako hrvatski vjernici sami financiraju potrebe svoje misije. Od Crkve u Nizozemskoj i države Nizozemske ne dobivaju za to nikakva sredstva. Misija se financira isključivo od sredstava svojih vjernika. Da su izdaci veliki, to ne treba posebno istaknuti. Tu su i troškovi za iznajmljivanje crkvenog i misijskog prostora. Kako je vidljivo, zasad je odaziv vjernika jako dobar i u ovom se trenutku mogu pokriti svi troškovi. Od biskupije Rottenburg je dobiveno jamstvo da misija može samostlano djelovati po modelu svih nozozemskih župa. Kakva je vjer-

godine pred Božić su se uključili u akciju prodaje božićne pšenice. Važno je da se naši ljudi susreću, a to je je već dobar temelj za pastoralno djelovanje. Pokušavamo vjericima podsvjestiti kako je svatko od njih važan kako bi svojim angažmanom mogao ovu zajednicu učiniti djelotvornijom. Naša zajednica ima budućnost, a to potvrđuje i podatak od oko četrdeset krštenja godišnje. Radi se o dobno mladoj zajednici. Imamo i obitelji s brojnom djecom, što je također važno. Samo zajedno, bez obzira iz kojih domovinskih krajeva potječemo, možemo ići naprijed“, kazao je voditelj misije fra Ivica Jurišić.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Ante Matić

Kolači od suza

U hladnoći i samoći stare kamene kuće sjela je kraj šporeta starica s krunicom u rukama. Tiho je molila. Sklupčena u klupku nevolje i strašne osame, izgledala je kao zaboravljena stvar, gurnuta u stranu, daleko od svega što živi. Pucketala je vatra u šporetu i zamiralo nešto duboko u duši starice Ane. Povremeno je pogledavala raspelo na zidu i slike sinova i unuka, koje je poredala po nekom svojem redosljedu, pa je slika Ivanova bila ispod Markove, a Jozina desno i malo niže od Ivanove, dok je Stipina i Jurina bila odmaknuta od ostalih slika.

Starica ne pamti kad je raspelo stavljeno na zid. Na istom mjestu visjelo je otkad je došla u tu kuću. Uzdahнула je tiho i izustila:

– Eeee... zatekla sam te, Isuse, u ovoj kući!

Utom se otvoriše vrata i polako uđe baba Luca:

– Valjen Isus! – pozdravila je s vrata. – Navik, kumo moja. – odgovori baba Ana.

Luca stresne snijeg s nogu i sjede s druge strane šporeta.

Dok je sjedila, doskoči je baba Ana:

– Oće li tvoji doć za Božić?
– Mate je obećao priko telefuna da će doć s dicom.

– Priko žice – reče tiho, kao za sebe stara Ana.

– Kumo moja, nije priko žice.

– Jakako, bona bila!

– Moj Mate je u Australiji.

– I do tamoka pružili su žicu?

– Di će je pružit kad je sve do tamoka golema voda.

– Ajde budi pametna, svašta ljudi naprave.

– Bog bio s tobom drugo moja, pa ne more to tako.

– Nego kako? Pa, ja mislim vako, razumiš ti mene, drugo moja lipa i draga, da tuteka ne triba žice. Sve to leti zrakom k'o tice.

– Kako će ti rići letit odavde do Amerike i Avstralije?

– Bome, eto odlete i tamoka ji uvate u one kutije, kao što je radijon. To ti je tako.

– Bilo tako ili ne bilo, reci ti meni jesi li za kavu?

– Eto popila jutros na česrce!

– E, neka si malko jutros došla. Lakše mi draga moja.

– Eto i meni, pravo da ti kažem. Dođije po vazdan sidit sama u onoj kućetini.

– Dan jopet nekako prođe, a noć, Bože me sačuvaj, duga li je i teška, Gospe moja!

– Tako je i meni kumo moja.

– Ostari se brzol!

– Sićaš li se kad smo curovale?

– Koda je jučer bilo.

– Majko sveta, di odleti mladost i ono vrime i kako to sve tako brzo mine?

– Što je lipo, kratko traje. Kako je bilo lipo dok smo bile mlade! Teška li je starost, kumo moja ž kaza Luca i kašljucnu.

– Ostarile, igrustavile! – našali se baka Ana i stavi džezvu s vodom na jako zagrijanu peć.

– Jesi li zgotovila kolače? – upita Luca.

– Još je pet dana do Božića. Sutra ću.

– Ja sam moje ispekla, pa došli ne došli – sjetno i tugaljivo izusti Luca pogledavši prema raspelu.

– Ja ću mojima sutra peći kolače, pa došli oni ne došli.

– Moji su obećali da će ove godine doć za Božić.

– Tako su ti govorili i lani i priklanil!

– Tvoji isto tako, rano moja ljuta!

– Eto jesu, sram ij bilo!

– Možda ne mogu. Dalečina je to velika.

– Jašta je, kumo moja. Kad sam ono onomad išla Mati, vazdugi dan i noć provela sam u avijunu. Bože sačuvaj, doli oblaci i voda.

– Jel' te bilo stra?

– Učuvaj me, Gospe blažena. Ne bi više tamoka pošla za ništa na svitu.

– Moj Jure me nagovaro da dođem k njemu u Kanadu.

– To ti je zerku bliže od Avstralije.

– Bilo ga bliže ili dalje, meni se nije dalo ić. Kad mi je reko da će me sist u avijun i da ću u tom avijunu letit deset sati, rekla sam sebi i njemu da neću, i da nema te sile koja će mene tamoka otrat i nagovoriti da odem. Kog su jarca tamoka i išli?

– I ja to velim. Mogli su i ovdi živit.

– Mogli su, ali eto nisu.

– Pobigli su.

– Nisu pobigli! Nemoj tako o dicit!

– Kad smo mi mogle ovde nji izrodit i podignut na noge, kad su mogli ov-

de živit nijjovi didovi i pradiidovi, što nisu i oni? Odletili priko bila svita, a nas ovamo ostavili same?

– Duše mi moje, tako je i nikako inčije.

Onda su ušutjele i gledale u džezvu na šporetu. Luca će:

– Provrila je.

– Oćemo slađu, ili nako?

– Nako!

Ponovo su ušutjele. Luca je gledala kako njezina vršnjakinja i prijateljica otkad zna za sebe polako uzima kavu, sipa žlicu šećera u vodu, pa potom zaspe kavu, i prvi put primijeti kako joj se lagano tresu ruke. Htjede joj to reći, ali se predomisli i ne reče ništa. Ničim je nikad povrijedila nije, a ni nju Ana. Živjele su u istom mjestu, uzajamno se pomagale, jedna drugoj povjeravale i, što je bilo rijetkost u tom

selu, nikad se nisu posvađale. Ana je rodila pet sinova i četiri kćeri, ona tri kćeri i dva sina. Sad žive same, svaka u svojoj staroj kući, a djeca i unuci prosuli se svijetom, od Njemačke do Australije, Kanade i Amerike. Prije nego će srknuti kavu, Luca reče:

– Kad nijizi nema, Bože mi prosti, ko da i nije Božić.

– Nemoj tako, bona bila. Bože im lipo zdravlje i veselje, pa došli ne došli. Di su da su - važno je da su zdravo i dobro. I tamoka oni slave Božić. Jesu, zdravlja mi mogla!

– A za koga sam pravila kolače? - tiho kaza Luca i sneveseli se, obori pogled prema starim daskama po kojima Ana hoda već šezdeset godina, otkad se udala.

– Nemoj jopet počimat, nemoj-pokuša je utješiti Ana, jer ju je dobro poznavala i znala da je opet zaplakala i oborila glavu dolje da

joj kuma ne vidi uplakano lice. Dobro je znala da je plakala kad je mijesila kolače i da su suze kapale u kolače, da je tako već godinama spravljala kolače od suza za svoje unuke, koji možda ni ovoga Božića neće doći.

– Dođe mi teško, moja kuma Ane!

– Nemoj tako, pa nije ni njima lako.

– Golema je tuđina i velika je dalečina di su tamoka otišli.

– Golemo je Božje providenje. Bože daj ti njima lipo zdravlje.

– Tako je, kume moja – kaza stara Luca, podiže se sa stolice, polako, sporo i teško i pođe prema vratima.

– I ode ti.

– Ode. Vrime je. Popile smo kavu, malko ljudikale, malko se jedna drugoj izjadale pa mi je sadak lakše. Tebe je sutra red kod mene.

– Je, dobro veliš. Baš mi je drago što si živa.

– I meni – pomalo začudno reče Luca i izide tiho iz Anine kuće isto onako kako već godinama ulazi i izlazi.

Kad je Ana ostala nasamo sa svojim mislima, s godinama i bolovima, zaželi da je Bog pozove k sebi, jer se napatila i naživjela, a kad dobro razmisli, možda ne bi nikomu puno nedostajala, jer su se djeca već navikla živjeti daleko od nje, a ona isto tako od njih u pustoši i samoći stare, oronule kuće. Onda pogleda u raspeće na zidu i zavapi:

– Bože moj, di su sada, što rade, jesu li zdravo i oće li ji vidit moje oči? Isuse blagi i dragi, čuvaj moju dicu i unuke. Ti znaš da nisam nikomu skrivila koliko bi muva ponila na krilcu. Bože moj, daj da se moja dica živa kući vrate, da barem neko od njizi dođe da ovaj Božić ne budem sama.

Onda je osjetila pustoš sobe i, sjedeći kraj prozora, gledala je uplakanim očima niz dolinu zaodjenutu u bijelinu. Njihala se lagano na starom stolcu kao osakaćeno drvo na vjetru s kojeg su mrazevi i vjetrovi poskidali

lišće, pa se gole, ozeble grane nagnju prema dolje, oteščale od leda i studeni. Tako je znala sjediti satima, zagledana kroz prozor tiho moleći i živeći u nadi da će neki od sinova ili kćeri banuti; da će ugledat kako se približava pragu doma očeva, kući u kojoj ih je donijela na svijet, odnijehala u kolijevci neimaštine, koja, kad sve dobro sagleda, bijaše beskrajno lijepa. Ali eto sudbina je tako htjela pa su svi zamakli preko brda, u svijet i golemu tuđinu. Vjerovala je da nisu zaboravili nju ni staru kuću, ni dolinu djetinjstva.

Na drugom kraju svijeta, u dalekoj zemlji, jedan Anin sin unosio je iz auta u kuću sve što je kupio za Božić: borić, slatkiše, piće, namirnice, darove ženi i djeci, a onda se nenadano sjeti običaja i blagovanja Božića u starom kraju pa reče ženi:

– Još da mi je kolača moje majke

– A meni moje pokojne bake – nostalgично reče Ruža pospremajući stvari koje je Ivan donio iz kupovine. Onda je Ivana silna želja spopala da odmah nazove majku i upita što radi i kako je. Podigla je slušalicu.

– Tko je, a?

– Ja sam, mama – rekao je Ivan i upitao majku što radi.

– Sine moj spremam kolače.

– A od čega su? Jesu oni što sam ih volio jesti kad sam bio dijete?

– Jesu, sine. Samo sam im nešto dodala.

– Što, mama? – upita sin ganuto.

– Malo suza, sine moj – tiho izusti starica i dok je spuštala slušalicu trudila se da glasno ne zaplače, da je sin na drugom kraju svijeta ne čuje. Tek što je spustio slušalicu, Ivan naglo donese odluku da odleti u rodni kraj. Žena i djeca nisu bila voljna s njim poći. Pošao je sam. U melburškoj zračnoj luci sin ga upita, što ga tako povuklo pa je odjednom, nenadano i neplanirano, nakastio otići u svoj rodni kraj:

– Moram vidjet majku. Nakon toliko godina odvest ću je na ponoćku. A i zaželio sam se božićnih kolača moje majke. Ne možeš ti to nikad shvatiti, sine moj – kaza Ivan i mahnu rukom odlazeći prema zrakoplovu. ■

Tiho, tiho...

*Tiho, tiho
noć je sveta,
djeva Marija
sva sretna bdije
kraj svojega djeteta.
Dok na
usnulo čedo
pada odsjaj svijeće,
Bogomajka blista
od prevelike sreće.
Uz pjesmu pastira,
u štalici prosto,
rodila je Spasitelja,
brata našeg
i svih ljudi – Otkupitelja.
Začet po Duhu Svetom
na svijet došao
da nas spasi,
na pomoć da bude
svakoj ljudskoj rasi!
Tiho, tiho
noć je sveta,
ostanimo vjerni
kolijevci Boga maloga,
jedinoga Sina Božjega!*

Ivek Milčec

Piše:
Mario Cifrak,
OFM Zagreb

Pavao i njegova recepcija

Pavao pune dvije godine svima koji su mu dolazili propovijeda kraljevstvo Božje i naučava o Gospodinu Isusu Kristu. Bog je dao isti dar, tj. Duha Svetoga, poganima kao i Židovima koji povjerovali su u Gospodina Isusa Krista.

Djela apostolska završavaju Pavlovim dolaskom i boravkom u Rimu (usp. Dj 28,16-31). To je Lukino viđenje Pavlova lika i djelovanja. Pavlove poslanice daju nam mnogo izravnije svjedočanstvo o njemu. Drugopavlovske i trećepavlovske poslanice svjedoče da se Pavlova baština njeguje, teološki reflektira i primjenjuje u promijenjenim životnim prilikama.

U Rimu

Židovskim prvacima govori Pavao da nije ništa učinio protiv naroda i običaja otačkih, a ipak je bio uhićen u Jeruzalemu. I sad nije došao govoriti protiv svoga naroda pred carem. Pavao nosi verige zbog nade Izraelove. Rimski Židovi nisu čuli ništa negativno o Pavlu, ali od njega žele čuti o toj sljedbi kojoj se posvuda proturječi (usp. Dj 28,22). U dogovoreni dan Pavao u svom stanu:

a) izlaže i svjedoči o kraljevstvu Božjem (usp. također 14,22; 19,8; 20,25; 28,31). U Korintu svjedoči Židovima da Isus jest Krist (usp. Dj 18,5). U Miletu govori da je u Aziji upozoravao Židove i Grke da se obrate k Bogu i da vjeruju u Gospodina našega Isusa (usp. Dj 20,21). Povijest Isusa Krista kao ispunjenje obećanja je postala interpretativno sredstvo da se razumije veza između proroštava Svetoga pisma i spasenjskog Božjeg djelovanja u povijesti.

b) iz Mojsijeva Zakona i Proroka uvjerava o Isusu. Uvjeravanje je način Pavlova propovijedanja kako još nalazimo i u Dj 13,43; 18,4; 19,8. U Antiohiji pizidijskoj, u Korintu i u Efezu Pavao uvjerava Židove. I u tom smislu se koristi Svetim pismom. O Isusu Pavao kaže da je živ, premda je umro po iskazu Porcija Festa (usp. Dj 25,19). U Rimu je Pavao naučavao o Isusu Kristu sa svom slobodom, nesmetano (usp. Dj 28,31). Pavlovo pozivanje na Pisma u vezi s Isusom želi

pokazati Isusovo uskrsnuće/smrt po tim istim Pismima, odnosno da Isus jest Krist.

Jedni su se uvjerali u to što im je Pavao govorio, a drugi nisu povjerovali. Na rastanku im Pavao još citira Iz 6,9 sl. Oni koji ne vjeruju su oni koji ne razumješe ispunjenje Božjeg plana i tako se protive svjedočanstvu Svetoga pisma, koje je već predvidjelo otvrdnuće Židova i misije među poganima.

Pavao pune dvije godine svima koji su mu dolazili:

a) propovijeda kraljevstvo Božje i

b) naučava o Gospodinu Isusu Kristu. Bog je dao isti dar, tj. Duha Svetoga, poganima kao i

Židovima koji povjerovali su u Gospodina Isusa Krista (usp. Dj 11,17). Barnaba i Pavao su svoje živote izložili za ime Gospodina našega Isusa Krista (usp. Dj 15,26). Isus se rodio kao Gospodin u gradu Davidovu (usp. Lk 2,10) i Bog je učinio Gospodinom njega koga su Židovi razapeli (usp. Dj 2,36). Bog daje svoga Duha onima koji vjeruju u Gospodina Isusa Krista za čije ime je Pavao izložio svoj život.

Pravi Pavao

Pavao je svojim „obraćanjem“ stavio Krista na mjesto Zakona, gdje je vidio da je zapravo presudnu ulogu odigrao upravo križ, tj. muka i smrt. Tu se zapravo dogodilo pomirenje između Boga i čovjeka. I to ne ljudskom zaslugom! Nego besplatnošću Božje milosti i ljubavlju njegovog božanskog Sina (usp. Gal 2,20-21). To što se dogodilo na Kalvariji Pavao ovako тумачи u Rim 3,25-26: „Njega je Bog izložio da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je tako očitovati svoju pravednost kojom je u svojoj božanskoj strpljivosti propuštao dotadašnje grijeh; htio je očitovati svoju pravednost u sadašnje vrijeme – da bude

pravedan i da opravdava onoga koji je od vjere Isusove.“ I dodaje u 1 Kor 15,17: „A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je vjera naša, još smo u grijesima.“

Drugi Pavao

Budući da je u slučaju Poslanice Efežanima riječ o autoru koji kao helenistički judeokršćanin piše između 80. i 90. posl. Kr., uočavamo da je Pavao stavljen kao primatelj božanske objave uz bok apostola i da, iako nije bio učenik za Isusova ovozemaljskog života, je upravo njegovo iskustvo pred Damaskom ono koje ga opunomoćuje da bude apostol Krista Isusa. I autor stoga upravo naglašava taj Pavlov poziv (usp. Ef 3,3-4) prije negoli spominje objavu ostalim apostolima i prorocima. To je povijesno ostvarenje Božjeg plana spasenja po Pavlovom služenju (usp. Ef 3,6,8). Odatle proizlazi da je Pavao apostol naroda (pogana) ali i apostol Crkve.

Treći Pavao

Kao i Poslanica Kološanima i Pastoralne poslanice tj. Poslanice Timoteju i Titu sukobljuju se s krivovjerjem (usp. Tit 1,10). Pavao je predstavljen kao učitelj, čiji nauk i čije propovijedanje ima kvalitetu objave: „obeća Bog, on koji ne laže, a u svoje doba očitova riječ svoju u propovijedanju koje je meni povjereno po odredbi Spasitelja našega, Boga“ (Tit 1,2-3). Taj se nauk mora dalje predati i zato Pavao usmjerava: „i što si od mene po mnogim svjedocima čuo, to predaj vjernim ljudima koji će biti podobni i druge poučiti“ (2 Tim 2,2). Uočavamo da je on sam uzor tog kontinuiteta pa i kad trpi (usp. 2 Tim 2,8-13) i to osobito u sukobu s krivim učiteljima (usp. 2 Tim 2,14-21). Pavao je i 'prasluka' vjernika prema 1 Tim 1,16: „A pomilovan sam zato da na meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni.“ Događaj pred Damaskom i ovdje ima paradigmatičko značenje. ■

Zeichen der Allmacht Gottes

Verehrte Leserinnen und Leser!

Wenn wir einen Blick auf die verrichtete Arbeit und die Zeit werfen, mit denen uns der Herr im Jahr 2009 beschenkt hat, so können wir – im Bewusstsein über die Tatsache, dass der Erfolg nicht nur von uns und unserem Einsatz abhängt, sondern von Gottes Hilfe – dem Herrn dankbar sein! Und nichtsdestoweniger ist die Gnade dort wirkungslos, wo Chaos, Streit und Unterstellung herrschen und wo nicht gearbeitet wird. Wir sollten bestrebt sein, uns durch gegenseitiges Unterstützen und Anspornen das Leben zu erleichtern. Ich denke dabei an die Worte des heiligen Paulus: „Wir müssen als die Starken die Schwäche derer tragen, die schwach sind, und dürfen nicht für uns selbst leben. Jeder von uns soll Rücksicht auf den Nächsten nehmen, um Gutes zu tun und aufzubauen. Denn auch Christus hat nicht für sich selbst gelebt“ (Röm 15, 1–3).

Wir haben uns über die Erfolge all unserer Gläubigen und ihrer Pastoralmitarbeiterinnen und -mitarbeiter gefreut. Es ist nicht notwendig, Ihnen, die Sie regelmäßig unsere Monatszeitschrift *Lebendige Gemeinde* lesen, erneut aufzuzählen, was wir alles im vergangenen Jahr auf gemeinschaftlicher Ebene geleistet haben: in unserem Büro der Kroatenseelsorge in Deutschland, in den Missionen und Gemeinden.

Ich hoffe, dass unser Handeln aus Liebe geschieht, zu Ehren des Herrn und begleitet vom täglichen Gebet und großem Vertrauen in Jenen, von dem alle Hilfe ausgeht. Nur diejenige Arbeit, die in Liebe getan wird und vom Gebet begleitet ist, bringt gute Früchte. Wer nur des Geldes wegen arbeitet, wird zu dessen Sklaven. Die Arbeit, die wir nicht für das Wohl unserer Mitmenschen verrichten, kann noch so zweckmäßig sein, doch in den Augen Gottes wird sie wertlos sein. Der Christ handelt in der Perspektive des „Neuschöpfens“. Der Glaube lehrt uns, dass wir ohne Gott keinen einzigen Schritt tun können und dass uns ohne seine Erlaubnis kein Haar gekrümmt werden kann. Verwirklichen sich etwa nicht auch in der heutigen Zeit die Worte Gottes?

Wir beobachten als Zeitzeugen, wie die Scheichs in Dubai hochmütig Geld für die Errichtung der weltgrößten Gebäude, der teuersten Hotels, Galerien, Sportplätze und Skipisten verschwenden und zwar dort, wo es keinen Schnee und keine günstigen Lebensbedingungen gibt. Zwanzig Millionen Euro für ein Feuerwerk zur Eröffnung eines einzigen Hotels auszugeben, grenzt an Wahnsinn. Gilt nicht jene uralte Behauptung aus dem Alten Testament auch für die zeitgenössische

Stadt Dubai: „Da stieg der Herr herab, um sich Stadt und Turm anzusehen, die die Menschenkinder bauten... Der Herr zerstreute sie von dort aus über die ganze Erde, und sie hörten auf, an der Stadt zu bauen“ (Gen 11, 5–8). Gehören wir zu jenen, die zueinander sagen: „Auf, bauen wir uns eine Stadt und einen Turm mit einer Spitze bis zum Himmel, und machen wir uns damit einen Namen“ (Gen 11, 4)? Alles das, was von Gott, seinem Willen und seinen Geboten frei sein möchte, führt ins Verderben.

Deutsche Journalisten verlangen von den verantwortlichen Politikern, dass diese zuerst das Klima und dann die Welt retten. Leider schreiben die Journalisten selten über die Folgen geistiger Verschmutzungen, die durch unsere Sünden verursacht werden. Es ist gut, dass wir uns in diesen Tagen an die Menschwerdung Gottes erinnern. Das ist der richtige Augenblick, um in das Bethlehem unserer Herzen aufzubrechen, uns vor Jenem zu verneigen, der „das Heil unseres Herrn bringt“. Unsere christliche Hoffnung ist im Glauben verwurzelt, unsere Zukunft wird nicht über unser Handeln bestimmt, sondern über Gottes Ankunft in der Welt. Legen wir unser Schicksal in

die Hände des Kindes der Gottesmutter Maria, das unsere Sünden und die Sünden der Welt auf sich geladen hat. Vergessen wir nicht, dass dieser „sündige Abfall“, der gefährlicher als alle industriellen und radioaktiven Abfälle dieser Welt ist, nur durch seine Kraft beseitigt werden kann. Gott wird uns in seiner Weisheit und Allwissenheit bei der Anpassung an die klimatischen Veränderungen und bei der Findung der richtigen Lösungen helfen, um die Welt vor katastrophalen Folgen zu bewahren.

Jesu Ankunft in der Welt gibt Hoffnung, dass diese einzig und allein durch das Eingreifen Gottes gerettet werden kann. Glauben wir daran? Das Wort Gottes sagt: „Jetzt ist sie da, die Zeit der Gnade, jetzt ist er da, der Tag der Rettung“ (2 Kor 6, 2). Gott bietet uns jetzt seine Rettung an! Jetzt ruft er uns zur Umkehr und zum Glauben auf, d.h. zur Vorbereitung des Weges für die Ankunft Jesu. In dem Augenblick, da wir uns Jesus öffnen, geschieht für uns „etwas Neues“ – Gott wird in uns geboren. „Er löscht unsere Vergehen und denkt nicht mehr an unsere Sünden“ (vgl. Jes 43, 19 u. 25). So wächst in uns das Königreich Gottes und die Umwelt unserer Seele und unseres Geistes werden von jeglichen Sünden gereinigt.

Glauben Sie, liebe Leserinnen und Leser daran, dass das größte Zeichen der Allmacht Gottes in seinen Erniedrigungen liegt: in der Geburt, im Dienst am Menschen und an der Welt, im Leiden, im Tod am Kreuz und in der Auferstehung?

Verneigen wir uns mit Leib und Seele und frohen Herzens zusammen mit Maria und Joseph, den Hirten und den Weisen und dem gesamten Menschengeschlecht vor unserem allmächtigen König und Erlöser! Bringen wir unsere Zugehörigkeit und Dankbarkeit mit den Worten zum Ausdruck: „Würdig bist du, unser Herr und Gott, Herrlichkeit zu empfangen und Ehre und Macht. Denn du bist es, der die Welt erschaffen hat, durch deinen Willen war sie und wurde sie erschaffen“ (vgl. Offb 4, 9–11).

Möge Jesu Geburt Ihnen und der ganzen Welt zum Heil sein!

Ihr P. Josip Bebić, Delegat

LEBENSGESCHICHTEN UND LEBENSÄRÄUME VON MIGRANTEN UND MIGRANTINNEN IN FRANKFURT

SpurenSuche

Im Rahmen der interkulturellen Wochen fand vom 02.11.–22.11. im Haus am Dom in Frankfurt am Main die Biografie-Ausstellung „SpurenSuche“ statt. Die Ausstellung, die sich mit Lebensgeschichten und Lebensräumen der Migrantinnen und Migranten in Frankfurt am Main beschäftigt, wurde am 02.11. feierlich eröffnet. Am Eröffnungstag wurden die Gäste und die anwesenden Künstlerinnen und Künstler durch Stadtdekan Michael Metzler und Caritasdirektor Hartmut Fritz begrüßt. Beide haben in ihren Reden die Bedeutung der Migranten für die hießige Gesellschaft hervorgehoben und sich für ein positives Miteinander ausgesprochen.

Neben Spaniern, Italienern, Portugiesen, Koreanern und Marokkanern hat auch eine kroatische Gruppe ihren Beitrag für diese Ausstellung geleistet.

Fotos: A. Polegubic

In einer Bild-Text-Kollage und mit dem „Nostalgie-Koffer“ haben die Gruppenmitglieder sich mit ihrer Migrantenbiografie auseinander gesetzt und versucht die Beweggründe für das nach Deutschland-Kommen, das Bleiben, sowie das Zerrissen-Sein zwischen der alten und neuen Heimat darzustellen. Wie die anderen Teilnehmer, hatte auch die kroatische Gruppe im

Ein Teil der kroatischen Gruppe

Foto: J. Markovica Baban

Rahmen des Begleitprogrammes ihr Werk ausführlich und eindrucksvoll vorgestellt.

Verantwortlich für diese Ausstellung sind Caritasverband Frankfurt e.V. – Fachdienste für Migration, Katholische Erwachsenenbildung – Bildungswerk Frankfurt und Stadt Frankfurt – Amt für multikulturelle Angelegenheiten.

Ivanka Puljić

FOTOWETTBEWERB

Zusammenleben in Deutschland

Wie leben Menschen unterschiedlicher Herkunft zusammen? Was bedeutet für sie Heimat? Um Fragen wie diese dreht sich der Fotowettbewerb „ZusammenLeben“ zu dem die Caritas in Kooperation mit Aktion Mensch im Rahmen der Gesellschafter-Initiative aufruft. Bis zum 31. März 2010 kann sich jeder beteiligen und Fotos einreichen, die die Vielfalt der Menschen und ihre Lebensweisen einfangen. Der Deutsche Caritasverband knüpft mit dem Wettbewerb an sein Perspektivenpapier „Miteinander leben“ an, in dem er

sein Integrationsverständnis beschreibt. Der Fotowettbewerb setzt bei der ersten Botschaft dieses Papiers an: „Heimat schaffen für alle“. Die Fotos können in zwei verschiedenen Kategorien eingereicht werden: „Jugendliche/junge Erwachsene bis 21 Jahren“ und „Erwachsene ab 21 Jahren“. In jeder Kategorie wird ein Gewinner durch eine Expertenjury ausgelobt. Zusätzlich gibt es in jeder Kategorie einen Publikumspreis. Preisträger in der Kategorie „Jugendliche/junge Erwachsene bis 21 Jahre“ gewinnen die Teilnah-

me an einem Fotoworkshop. Die Gewinner der Kategorie „Erwachsene ab 21 Jahren“ erhalten einen Gutschein für eine Kameraausrüstung. Die Bilder mit einem aussagekräftigen Untertitel und einem kurzen Kommentar sind per Post oder Mail bis zum 31. März 2010 an die Aktion Mensch zu schicken oder im Internet unter

<http://dieGesellschafter.de/fotowettbewerb> hoch zu laden.

Aktion Mensch, Heinemannstr. 36, 53175 Bonn; E-Mail: fotowettbewerb@dieGesellschafter.de

IZ PORKE BISKUPA HBK ZA PREDSJEDNIČKE IZBORE

Biranje predsjednika – odgovorna dužnost

Biskupi Hrvatske biskupske konference uputili su poruku u povodu najavljenih izbora za predsjednika Republike Hrvatske kojom pozivaju katoličke vjernike da tim izborima pristupe svjesno i odgovorno, kako bi svojim glasom učinkovito pridonijeli daljnjemu razvoju naše Domovine. Ujedno izražavaju nadu da će ovu poruku rado razmotriti i drugi hrvatski građani koji otvorena duha i dobre volje traže istinski boljitak društva u kojemu živimo. Biskupi ističu da biranje predsjednika države nije samo biračko pravo, nego i odgovorna građanska dužnost i ustavna mogućnost ostvarivanja demokratskih sloboda koje su u našoj Domovini stečene uz velika nastojanja i nesebične žrtve ne samo našega, nego i prijašnjih naraštaja.

U poruci biskupi potiču vjernike da između kandidata izaberu onu osobu koja svojim životom i javnim djelovanjem najviše odražava državničku mudrost i sposobnost. Biskupi ističu da je predsjednik jamstvo nacionalnoga jedinstva, sloge i skladnoga suživota svih građana i zato mora pomno izbjegavati sve čime bi mogao stvoriti dojam da je predstavnik samo nekih građana i njihovih nazora, jer bi time zanemario cjelinu hrvatskoga bića, izrasloga na kršćanskoj baštini. Dužnost mu je, dodaju biskupi, ne samo poštivati auto-

miju i podjelu državne vlasti, nego i bdjeti da subjekti vlasti na primjeren način vrše njima povjerenu zadaću, imajući na srcu služenje drugima, naročito najugroženijima.

Nadalje, u poruci biskupi ističu da je predsjednik uporišna točka za čuvanje neovisnosti Republike Hrvatske i ni jednim svojim postupkom ne smije dovesti u pitanje njezinu teritorijalnu cjelovitost, osobito davanjem ust-

agresiji na Domovinu i o njezinoj obrani od 1991. do 1997. godine.

Osim toga, u kontekstu sadašnje hrvatske zbilje, biskupi ističu da je veoma važno da budući predsjednik Republike ne samo nedvosmisleno zastupa osudu zločina fašizma, nacizma i komunizma, nego da se – ulažući svoj autoritet i ovlasti – na osobit način založi za osvjetljavanje nedjela komunističkoga režima, kao što su to učinile zemlje članice Europske unije, te za otklanjanje suvremenoga hrvatškoga društva od nasljeđa komunističke ideologije koja se još uvijek želi prikazati u dopadljivoj svjetlu, premda iz toga razdoblja naše društvo nosi nezacjeljene rane i sjeme mnogih sadašnjih poteškoća.

„Od kandidata koji će vjernicima kao i svim građanima koji cijene vrijednosti, bitne za oblikovanje hrvatskoga nacionalnog bića, biti prihvatljiv za dužnost pred-

sjednika Republike očekuje se da će isticati važnost neradne nedjelje, ponajprije kao duboke kulturološke zbilje našega naroda. Isto tako, vjernici i svi građani imaju pravo očekivati da predsjednik Republike bude iznimno osjetljiv za socijalnu pravednost; da se suprotstavlja svemu što priječi istinsko blagostanje, napredak i radost hrvatskih ljudi, od korupcije, gospodarskih malverzacija do širenja pošasti droge i drugih ovisnosti, na poseban način među djecom i mladima. Vjernik i svaki odgovorni građanin svoj će glas dati onoj kandidiranoj osobi koja poštuje dar ljepote Božje prirode kojoj se u Hrvatskoj divimo, kojom se ponosimo i Bogu za nju zahvaljujemo. Ona nije dana na rasprodaju ni na raspologanje pojedincima koji u određenome vremenu obnašaju vlast u našoj državi“, ističu u poruci biskupi.

Biskupi također navode da je politička aktivnost, kao skrb za opće dobro, časno i prijeke potrebno služenje u zajednici, a oni koji se bave tim zvanjem moraju se truditi sačuvati i promicati dostojanstvo i čast zvanja političara koje je često poljuljano.

IKA

Vjernici i svi građani imaju pravo očekivati da predsjednik Republike bude iznimno osjetljiv za socijalnu pravednost; da se suprotstavlja svemu što priječi istinsko blagostanje, napredak i radost hrvatskih ljudi, od korupcije, gospodarskih malverzacija do širenja pošasti droge i drugih ovisnosti, na poseban način među djecom i mladima, ističu biskupi HBK u poruci za predsjedničke izbore

paka na račun državne suverenosti radi postizanja kratkoročnih gospodarskih ili drugih ciljeva. U pripremanju ulaska naše države u europske integracije i razne oblike međunarodne suradnje, obveza je predsjednika prepoznati na koji se način treba čuvati hrvatska suverenost i prepoznatljivost njezinih vrijednosti, navode biskupi u poruci.

Polazeći s kršćanskih stajališta i nalazeći se unutar hrvatskih kulturalnih okolnosti, biskupi smatraju da predstavljati i zastupati Hrvatsku na dobro njezinih građana može onaj predsjednik koji u svojoj službi poštuje i štiti kršćanska načela te načela naravnoga zakona obrane i zaštite ljudskoga života od začeca do naravne smrti, dostojanstvo braka i obitelji te slobodni izbor vjerskoga odgoja i vjeronauka u školi. Jednako tako, prema mišljenju biskupa, predsjednik Republike mora biti čovjek kojemu je stalo da društvo živi na istini o prošlosti, kako tumačenja – oslonjena na neistine – ne bi bila izvorom novih sukobljenosti i razdora u nacionalnome tkivu. Predsjednik je, smatraju biskupi, dužan zalagati se za cjelovitu istinu o

Mons. Rajič apostolski nuncij u Kuvajtu, Bahreinu i Kataru

Ppapa Benedikt XVI. imenovao je mons. Petra Rajiča apostolskim nuncijem u Kuvajtu, Bahreinu i Kataru, te apostolskim predstavnikom na Arapskom poluotoku. Mons. Petar Rajič istodobno je imenovan nadbiskupom s naslovnom biskupijom Sarsenterum koja se u povijesti nalazila na području današnje Hercegovine.

IKA

MÜNCHEN

Sjećanje na vukovarsku tragediju

Veliki broj hrvatskih vjernika, u srijedu 18. studenog, na dan obilježavanja 18. godišnjice vukovarske tragedije okupio se u kapeli bl. Alojzija Stepinca na misnom slavlju za sve poginule u Vukovaru i za sve žrtve Domovinskog rata. Misu je predvodio fra Daniel Stipanović, uz koncelebraciju fra Borisa Čarića i fra Vuka Buljana, gvardijana samostana sv. Gabrijela i voditelja humanitarne udruge Ruke dobrote, koja se skrbi za invalide Domovinskog rata. Među okupljenima je bio i generalni konzul Vladimir Duvnjak. Fra Daniel se u propovijedi osvrnuo na trenutke kada je cijeli hrvatski narod strepio i s krunicom u ruci molio za snagu dobra protiv zla koje se sručilo na hrvatski narod. **IKA**

FRANKFURT NA MAJNI

Susret delegata i veleposlanika

Delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić primio je u petak 4. prosinca veleposlanika R. Hrvatske iz Berlina dr. Mira Kovača u Hrvatskome dušobrižničkom uredu u Frankfurtu na Majni. Susretu je bio nazočan i generalni konzul iz Frankfurta Petar Uzorinac, voditelj Hrvatske katoličke misije Frankfurt fra Petar Klapčević i pastoralni referent dr. Adolf Polegubić. Tijekom susreta istaknuta je potreba učinkovitije suradnje između Republike Hrvatske preko njezinih diplomatsko-konzularnih predstavništava u Njemačkoj na čelu s Veleposlanstvom u Berlinu te domovinske Crkve preko Hrvatskoga dušobrižničkog urteda u Frankfurtu na Majni. **A.P.**

GIESSEN

Predavanje o kardinalu Kuhariću

U nedjelju 6. prosinca u prostorijama Hrvatske katoličke misije Giessen glavni urednik mjesečnika hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj Živa zajednica dr. Adolf Polegubić održao je predavanje o životu i djelu kardinala Franje Kuharića. Sve je na početku pozdravio stalni dakon Mato Valjan, a potom je dr. Polegubić kazao kako je kardinal Franjo Kuharić bio čovjek vjere i nade, koji je u teškim vremenima bio predvodnik Crkve u Hrvata. U predavanju popraćenom prezentacijom, predavač je podsjetio na kardinalovu duhovnu veličinu, ali i domoljubnost koji je na čelo domovinske Crkve došao u teškim vremenima 1970. godine. „Kardinal Kuharić dočekao ostvarenje svojih tri stožerna cilja: stvaranje i proglašenje hrvatske neovisnosti, proglašenje blaženim kardinala Alojzija Stepinca te posjet pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj.“ Iznio je važnije podatke iz

kardinalove biografije, poglavito podsjetivši kako je kardinal Kuharić kao zagrebački nadbiskup utemeljio čak 60 novih župa i to osobito u gradovima. „Bio je duša višegodišnje crkvene proslave Trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata, a posebno je njegovao veliku ljubav prema hrvatskim iseljenicima koje je obilazio po svim državama i kontinentima, o čemu svjedoči i pet objavljenih knjiga koje je uradio mons. Vladimir Stanković o kardinalu Kuhariću u hrvatskom iseljeni-

štvu: u Australiji i Novom Zelandu, Južnoj Africi, Južnoj Americi, Sjevernoj Americi i Zapadnoj Europi. Dr. Polegubić je ujedno podsjetio kako je u vrijeme dok je kardinal Kuharić bio predsjednik tadašnje Biskupske konferencije u hrvatskom iseljeništvu utemeljeno 110 hrvatskih katoličkih misija te je s njegovim potpisom više od 150 svećenika iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine upućeno u inozemstvo, kako bi pastoralno skrbili za Hrvate katolike u svijetu. ■

KREFELD/MÖNCHENGLADBACH

Novi voditelj misije

U nedjelju 23. rujna Hrvatska katolička misija Krefeld/Mönchengladbach oprostila se od svoga dosadašnjeg voditelja fra Mate Martića, koji ju je vodio 21 godinu. Toga dana slavljen su tri sv. mise na kojima se fra Mato oprostio od vjernika i predstavio im novog voditelja misije fra Šimu Grgića. Na misi u Nettetal-Lobberichu vjernici su zahvalili fra Mati na njegovu trudu i predali mu mali dar. U Krefeldu je misu predvodio delegat za hrvatsku pastvu u Nemačkoj fra Josip Bebić u koncelecijaciji s njemačkim župnikom vlč. Norbertom Luchtom, dosadašnjim voditeljem misije fra Matom Martićem i novim voditeljem fra Šimom Grgićem.

U propovijedi u Krefeldu i u Mönchengladbachu fra Josip Bebić je govorio o ulozi svećenika u Crkvi i zahvalio je fra Mati za sve što je učinio za tu zajednicu u proteklih 21 godinu. Na kraju svete mise u Krefeldu fra Mati je najprije zahvalio njemački župnik vlč. Norbert Lucht za suradnju i razumijevanje, za pomoć koju su Hrvati pružili kada je bilo potrebno, za zajedničko slavljenje sv.

O. Martić, o. Grgić, delegat o. Bebić i pastoralni suradnik Perleta s dječjim zborom i ministrantima

misa i predao mu prigodni dar. Zatim se o. Bebić još jednom zahvalio fra Mati i uručio mu u ime Hrvatskoga dušobrižničkog ureda prigodni dar. Na kraju, u ime vjernika fra Mati se uz riječi zahvale obratio pastoralni suradnik Jozo Perleta. U ime zajednice u Krefeldu je gospoda Tereza Zec predala prigodni dar, a Anja Perleta i Gabriela Zec predale su cvijeće dosadašnjem i budućem voditelju. Za vrijeme svete mise u Krefeldu i u Mönchengladbachu pjevao je dječji zbor. Sv. misa se slavila u Mönchengladbachu toga dana u popodnevnim sa-

tima. Zvonko Bilić predao je fra Mati dar u ime tog dijela zajednice, a Juljana Lasić i Laura Milardović cvijeće fra Mati i fra Šimi. Nakon sv. mise u prostorijama Caritasa pripremljen je domjenak za sve vjernike. Večer prije, 12. rujna, u prostorijama župe sv. Elizabete u Krefeldu taj dio zajednice organizirao je oproštajnu večer za fra Matu Martića.

Fra Šimo Grgić je rođen 17. kolovoza 1977. u Donjem Svilaju, Bosanska Posavina. Radio je tri godine kao tajnik provincijala, a tri godine kao tajnik provincije Bosne Srebrene. J.P.

BERLIN Treća dodjela nagrada „Franjo Basić“

Njemačko-hrvatsko društvo sa sjedištem u Bonnu je po treći puta za redom dodijelilo nagradu Franjo Basić. Ovoga puta nagrada je dodijeljena u utorak 1. prosinca u Berlinu. Do sada je ova nagrada završila u rukama dr. Zorana Jašića i Hartmuta Koschyka, potom prošle godine bila

predana Mati Arloviću i Georgu Pfannenstaeinu. Ove godine je dodijeljena hrvatskom ministru za kulturu, Boži Biškupiću i Christianu Schmidt, državnom tajniku njemačkog Ministarstva obrane. Nagrade je uručio Daniel Glunčić, predsjednik Njemačko-hrvatskog društva e.V. Bonn.

Nagrada Franjo Basić, utemeljena je prije tri godine. Nosi ime prema dominikanskom svećeniku Franji Basiću koji je djelovao u njemačkoj župi svetog Ivana Krstitelja u Bonnu.

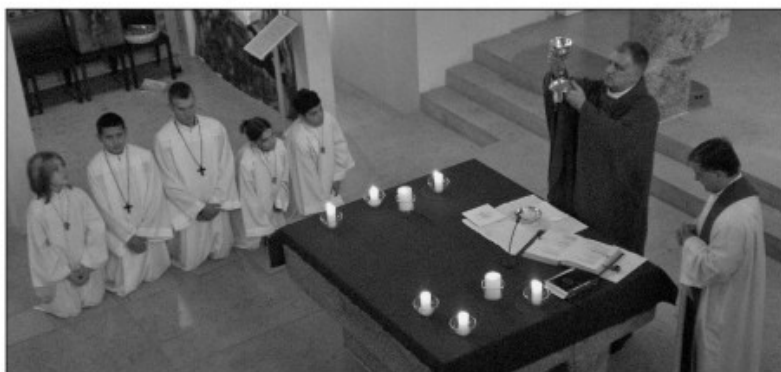
Za ovogodišnje predaje Nagrade Franjo Basić, upriličene u Zastupništvu Bayern u Berlinu, nazočnima se ponajprije kratko obratio dr. Miro Kovač, veleposlanik RH u Njemačkoj, potom počasni predsjednik Njemačko-hrvatskog društva Bonn Hartmut Koschy, a na kraju i predsjednik Društva Daniel Glunčić koji je zahvaljujući na velikom angažmanu, zalaganju i razvijanju njemačko-hrvatskih odnosa, nagradu Franjo Basić, predao Boži Biškupiću i Christianu Schmidt.

Prigodnim govorima su se na nagradi zahvalila obojica nagrađenih. Tijekom večeri uzvanike i posjetitelje je ugodno iznenadio glazbeni dio koji je izmamio veliki pljesak. Naime, iz Hrvatske je za ovu prigodu doputovala Klapa hrvatske ratne mornarice, Sveti Juraj te upotpunila lijep ugodaj cijelog događaja. Sonja Breljak

LUDWIGSBURG Došašće s Majkom Božjom Bistričkom

Na prvu nedjelju došašća 29. studenoga u Hrvatskoj katoličkoj zajednici (HKZ) sv. Petra i Pavla u Ludwigsburgu gostovao je crkveni zbor „Tomislav“ iz župe i nacionalnog svetišta Majke Božje Bistričke iz Marije Bistrice. Sa zborom je došao dekan i župnik svetišta vlč. Zlatko Koren, te časne sestre, orguljašica Slavica Sente i ravnateljica zbora Tihomira Sente. Dan prije, u pratnji Zvonka Mahmeta, voditelja folklorne skupine „Branimir“ pri Hrvatskoj katoličkoj zajednici sv. Petra i Pavla u Ludwigsburgu, razgledavali su barokni grad Ludwigsburg i adventski sajam smješten između evangeličke i katoličke crkve na Marktplatzu. U Bischof Sproll Haus pogledali su izložbu Crtačke škole djece Hrvatske katoličke zajednice sv. Petra i Pavla, koja je također bila prikazana prigodom 40. obljetnice HKM Ludwigsburg u Forumu. Gosti su dobili brošuru Crtačke škole tiskanu u povodu spomenute obljetnice.

Nedjeljnu misu u crkvi Presvetoga Trojstva predvodio je i propovijedao vlč. Zlatko Koren. S njim je suslavio

fra Jozo Župić, župnik hrvatskih katoličkih zajednica Ludwigsburg, Bietigheim-Bissingen, Vaihingen-Enz, Kornthal i Illingen. Za vrijeme sv. mise pjevao je mješoviti crkveni zbor „Tomislav“. Nakon tumačenja Božje riječi, vlč. Zlatko progovorio je nekoliko riječi o zavjetnom kipu Majke Božje Bistričke koji datira s kraja XV. stoljeća, a pripada nizu crnih Madona, premda je pri restauraciji otkriveno da njezina tamna boja nije izvorna. Kasnogočki drveni kip Bistričke Bogorodice rad je pučkog majstora. Izražajna

moć kipa nije toliko u umjetničkom oblikovanju, koliko u samome vjerskom i nacionalnom značenju.

Repliku drvenoga kipa župnik je darovao zajednici u Ludwigsburgu. Na kraju mise crkveni zbor „Tomislav“ otpjevao je splet marijanskih pjesama. Vjernicima je podijeljen promidžbeni materijal iz svetišta Majke Božje Bistričke i knjižica kardinala Josipa Bozanića „Svjedočanstvo istine“. Dupkom puna crkva pljeskom je ispratile drage goste.

Jozo Župić

FRANKFURT Nikolinjsko-božićna proslava

U subotu 5. prosinca u gradskoj dvorani Bergen-Enkheim Hrvatska katolička župa Frankfurt organizirala je nikolinjsku i božićnu proslavu. Sve prisutne u ime organizatora na početku programa pozdravio je voditelj hrvatske katoličke župe fra Petar Klapež. Fra Petar je uputio riječ zahvale svima koji su na bilo koji način pridonijeli organizaciji i pripremi te proslave. Pozdravnu riječ prisutnima je uputio i ge-

neralni konzul u Frankfurtu Petar Uzoarinac. Priredbi je također nazocio fra Josip Bebić, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj. U bogatom programu nastupio je misijski zbor djece i mladih pod vodstvom s. Pavlimire Šimunović. Oni su izveli glazbenodramski igrokaz „Sretan Božić svima“. Veliki, srednji i mali folklor, kojeg već deset godina uspješno vode Marijana Lubina i Silvija Bosnić, otplesali su Ba-

ranjsko kolo, splet plesova diljem Hrvatske i kolo iz Zagorja. Svi članovi folkloru su se pjesmom, cvijećem i prigodnim darom zahvalili svojim voditeljicama na požrtvovanom radu i poželjeli da još dugo ostanu uz njih. U nastavku programa nastupio je zbor mladih „Bijeli san“ iz župe Svete Obitelji iz Zagreba. Zbor je izveo tri božićne pjesme, a sutradan su uveličali misno slavlje u frankfurtskoj katedrali sv. Bartolomeja koje je predvodio njihov župnik vlč. Vijekoslav Mešrić, koji je zajedno s mladima doputovao iz Zagreba. Prije samog kraja prvog dijela programa djecu je razveselio sv. Nikola podijelivši im prigodne darove. Djeca su sv. Nikolu ugodno iznenadila odgovorima na njegova pitanja. U drugom dijelu programa nastupio je glazbeni sastav „Melodi“ iz Ulma, koji su prisutne pjesmom i glazbom zabavljali do kasno u noć. Zahvaljujući brojnim sponzorima bila je pripremljena i bogata tombola. Vrijedne domačice su pripremile kolače i druge slastice, a čisti prihod namijenjen je siromašnoj djeci u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Kroz program je ugodno i duhovito vodio fra Ivica Erceg.

Ivanka Puljić

U nedjelju 6. prosinca na misnom slavlju u crkvi sv. Josipa u Offenbachu u službu novog voditelja misije uveden je fra Petar Vučemilo, dok se dosadašnji voditelj misije fra Mladen Marić oprostio od zajednice.

Svečano misno slavlje u punoj crkvi predvodio je delegat za hrvatsku pastvu u Njemčkoj fra Josip Bebić u zajedništvu s dekanom grada Offenbacha njemačkim župnikom Michaelom Kunzeom, voditeljem Talijanske katoličke misije u Offenbachu zamjenikom dekana vlč. Paolom Manfrediem, župnikom njemačke župe sv. Konrada u Offenbachu dr. vlč. Petrom Čalićem, o. Vučemilom i o. Marićem. Misnom slavlju pribivao je i referent dušobrižništva katolika drugih materinskih jezika u biskupiji Mainz Bernd Krämer. Dekan Kunce je pročitao dekret generalnog vikara biskupije Mainz premeta Dietmara Giebelmanna o izvođenju o. Marića iz službe, a potom i dekret biskupa Mainza kardina-

la Karla Lehmana o uvođenju u službu o. Vučemila. Propovijedao je delegat o. Bebić koji je potaknuo vjernike na adventsku budnost i kršćansku revnost. Fra Petar Vučemilo, član Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu, rođen je 15. lipnja 1947. u Lučanima kod Sinja. Svečane redovničke zavjete položio je u Makarskoj 8. prosinca 1970. za

svećenika je zaređen 30. lipnja 1973. u Sinju. Dosad je pastoralno djelovao u Vrlici, Sinju, Esslingenu, Düsseldorfu, Ludwigsburgu, Mainzu, Frankfurtu i Turjacima.

U ime misijskog vijeća o. Mariću je zahvalila Anka Svetić za sve što je tijekom tri godine učinio za tu zajednicu, a o. Vučemilu je uputila riječi dobrodošlice. **Tekst i snimka: A. Polegubić**

U prigodi proslave blagdana sv. Nikole Tavelića, kojeg su vjernici Hrvatske katoličke zajednice u Bad Cannstattu izabrali za svoga nebeskog zaštitnika, ove godine organizirana je i duhovna obnova. Predvoditelj je bio dr. fra Toni Vučković, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu. Na duhovnu obnovu se okupilo oko 400 vjernika Bad Cannstattu, Stuttgartu, Feuerbachu i okolnih katoličkih zajednica.

Duhovna obnova je počela u petak 13. studenoga u novim prostorijama Hrvatske katoličke zajednice Bad Cannstatt koje su sad preseljene na novu adresu u Wangen. Fra Toni je svojim nadahnutim razmatranjem vjernike uvodio u dubinu razumijevanja riječi Božje, značenja duhovne obnove, na sve njezine prednosti, ali i opasnosti. Nakon uvodnog razmatranja, duhovna obnova u petak je nastavljena u crkvi st. Christophorusa u Wangenu i klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. U subotu, duhovna obnova se nastavila jutarnjim i poslijepodnevnom razmatranjem. Večernjom sv. misom proslavljen je blagdan sv. Nikole Tavelića, zaštitnika Hrvatske katoličke zajednice u Bad Cannstattu. Fra Toni je u prigodnoj propovijedi

vjernicima približio sv. Nikolu, koji je sa svojom subraćom odvažno svjedočio svoju vjeru pred onima koji nisu imali jednako mišljenje. Svjedočiti vjeru nije samo pokazivati se pred onima koji su tvoji istomišljenici nego ostati postojan i u onim situacijama kad se treba svjedočiti ono u što vjerujem. Za vrijeme sv. mise voditelj Hrvatske katoličke zajednice sv. Nikola Tavelić fra Jure Zebić blagoslovio je novu sliku sv. Nikole Tavelića, rad mladog likovnog umjetnika Đanija Martinića iz Supetra na Braču. Nakon mise se zajednica ponovo okupila na molitvu pred Pres-

vetim Oltarskim Sakramentom. Na kraju drugog dana duhovne obnove svi sudionici su se zadržali na prigodnom domjenku pripremljenom u prigodi proslave blagdana zaštitnika zajednice. Prije molitve blagoslova jela, fra Jure je zahvalio svim domaćicama koje su pripremile jelo i kolače za domjenak. Treći dan duhovne obnove završio je sv. misama u crkvama u Mönchfeldu, Bad Cannstattu i Feuerbachu, gdje se redovito vjernici Hrvatskih katoličkih zajednica okupljaju na nedjeljno misno bogoslužje.

Fra Josip Repeša

SINDELFINGEN

Radost Nikolinjskog slavlja

Opet sveti Niko dobroj djeci ide, pjevala su djeca Hrvatske katoličke zajednice Sindelfingen svome sv. Nikoli, koji ih je i ove godine došao razveseliti slatkim darovima, u subotu 5. prosinca. Svečano slavlje povodom blagdana sv. Nikole prostori- jama zajednice pokraj crkve, a u organizaciji vodi- telja misije fra Marinka Vukmana, časnih sestara Bo- goljube i Bernardete te aktivnih članova misije, uve- ličalo je mnoštvo djece sa svojim roditeljima, baka- ma, djedovima, prijateljima. „Tijekom godine slavi- mo mnoga slavlja. Sva su ona nezaboravna, sve- čana, radosna, ali ovo današnje Nikolinjsko slavlje posebno je radosno i svečano. Ono je jedno od naj- ljepših slavlja jer je u znaku naše dječice, naše bu- dućnosti, naše radosti“, istaknuo je fra Marinko u svom pozdravnom govoru.

Ivana Livačić

REUTLINGEN

Proslavljen sv. Nikola Tavelić

Od 12. do 15. studenoga Hrvat- ska katolička zajednica u Met- zingenu proslavila je svoga nebeskog

zaštitnika, sv. Nikolu Tavelića, prvog hrvatskoga proglašenog sveca. Du- hovnu obnovu u dvorani crkve sv. Bo-

nifacija predvodio je vlč. dr. Ante Ko- madina o temi „Ljubav je dobrostiva“. Uz voditelja obnove bili su i voditelj zajednice vlč. Ivica Komadina i dušo- brižnik vlč. Marko Šutalo. Bilo je rije- či o životu i djelu sv. Nikole Tavelića. U nedjelju 15. studenoga vlč. dr. Ante Komadina predvodio je mise u Reut- lingenu, Metzingenu i Tübingenu, a pjevao je zbor zajednice pod ravn- njem pastoralne suradnice s. Mirjam Laco i poznata kantautorica Marija- na Zovko. Nakon mise u Metzingenu u dvorani pokraj crkve priređen je domjenak.

Ante Kekez

KOBLENZ

Dolazak sv. Nikole

I ove je godine Hrvatska katolička misija Koblenz, koju vodi vlč. Stjepan Zadravec, organizirala svečano slavlje u povodu blagdana sv. Nikole. Nakon sv. mise dvorana je bila puna djece, roditelja, baka i djedova i mno- gih vjernika. Djeca su dolazak sv. Nikole dočekala pjesmom, a on im je podjelio prigodne darove. Nakon programa i zajedničke molitve slijedio je zajednički ručak. Vlč. Stjepan je organizirao tombolu, a sva zarada na- mijenjena je u humanitarne svrhe. Glavna je nagrada bila putovanje u Rim, a dobio ju je Ante Svetić.

J. Vranković

REUTLINGEN

Humanitarana akcija

U nedjelju 25. listopada u sve tri hrvatske katoličke zajednice: Reutlingen, Metzingen i Tübingen misno slavlje predvodio je vlč. Sla- niša Stavnjak, župnik župe Deži- vice kod Sarajeva. U koncelebra- ciji je bio voditelj zajednica vlč. Ivica Komadina i dušobrižnik vlč. Marko Šutalo. Župa Deževica na- lazi se kod Sarajeva. Za vrijeme Domovinskog rata crkva je pot- puno uništena, a na tom mjestu podiže se nova, za koju su po- trebna velika financijska sredstva. Vjernici hrvatskih katoličkih zajed- nica Reutlingena, Metzingena i Tübingena te su nedjelje prikupili 3900 eura za spomenutu crkvu.

Ante Kekez

Bogatstvo evandeoskih dubina

Fra Franjo Troglić, „Bogatstvo dubina“, Nagovori za godinu C, Hrvatska katolička misija Aachen - Franjevački samostan Fojnica i FMC Svjetlo riječi - Sarajevo, Aachen-Fojnica-Sarajevo, 2009., 220. str.

Kao i dvije prehodne knjige („Na valovima života“ – Nagovori za godinu A i „U traganju za biserima“ – propovijedi za godinu B), tako i ovu treću knjigu (za godinu C) voditelj Hrvatske katoličke misije Aachen fra Franjo Troglić objavljuje prigodom jubileja: 60 godina života i 35 godina svećeništva.

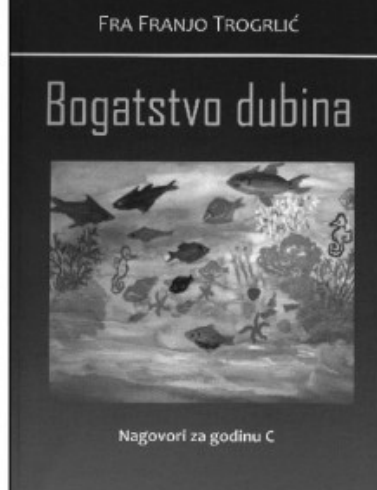
Nagovori u knjizi su podijeljeni u cjeline: Vrijeme došašća, Božićno vrijeme, Korzimenno vrijeme, Uskrsno vrijeme i Vrijeme kroz godinu. Nagovori su pisani jednostavno. Misaone cjeline su katke i jezgrovite. Nagovori su protkani jednostavnim životnim primjerima s jasnom porukom kako na kraju uvijek Bog pobjedjuje te kako se isplati u njemu imati oslonac i zaštitu.

„U svojim propovijedima, napisanim jednostavnim i razumljivim stilom i rječnikom, autor se potrudio približiti nedjeljnu Božju riječ slušatelji-

ma, tako da ona nađe odjeka u srcu vjernika i da u njemu, kao posijeno sjeme, klija raste i donosi plod preobrazbe svakodnevnog života“, istaknuo je u recenziji dr. Mato Drljo.

Drugi recenzent Jakov Dujmić na tragu toga ističe kako fra Franjo govori tiho i nenametljivo, ali čvrsto i uvjerljivo. „Govor je lagan i razborit, u kojem stanke imaju svoje značenje. Dvije su činjenice razlog za uspjeh fra Franjinih propovijedi: prvo - Božja riječ je neiscrpna, i drugo: fra Franjo ozbiljno i odgovorno pristupa pripremanju svojih propovijedi, dakle tumačenju te neiscrpne riječi. S istom odgovornošću fra Franjo je te svoje propovijedi pretočio u pisanu formu, u knjigu 'Bogatstvo dubina.'“

„Riječi vjere – riječi života žele nam pomoći ojačati vjeru u dobrog Boga i svakog dana iz vjere živjeti. Mnoge tekstove sam nanovo napisao

ili preuredio. Nastojao sam da nagovori – razmišljanja budu univerzalna i prihvatljiva za svakog vjernika i za svako vrijeme, a propovijednik, govornik ili čitatelj će ih primijeniti za svoje vrijeme i za svoju situaciju“, zaključuje autor u predgovoru knjige, koja može biti od praktične i duhovne pomoći ne samo pastoranim djelatnicima, već i vjernicima.

Adolf Polegubić

Novi nosač zvuka VIS Dominika i splitskih zvijezda

Dominikanska naklada Istina objavila je novi nosač zvuka „Dominike, dobri oče“. Na nosaču zvuka predstavljeno je 11 pjesama, plod suradnje Vokalno instrumentalnog sastava „Dominik“ iz Splita i eminentnih splitskih glazbenika. Pjesmu „Hvala“ izvodi Oliver Dragojević, „Dominike, dobri oče“ Dražen Zečić, „Mati“ Meri Cetinić, „Ugasi svjetlo“, Giuliano, „Vidim Te“ Zorica Kondža, „Kriste, o Kriste“ skupina Viva, „Ispovijed“ Dalmatino, „U ime Boga“ Doris Dragović, „Sudbina“ Marijan

Ban, dok VIS Dominik izvodi „Pusti suzu“ i „Povedi me, Bože“. Producent i urednik nosača zvuka je Jozo Čirko. VIS Dominik pjeva već 40 godina, stoga je ovaj album nastao kao ma-

li prilog i velika zahvala Bogu, sv. Dominiku i svim glazbenicima koji su prošli kroz ovaj sastav. VIS „Dominik“ novi je CD predstavio za nedavnog gostovanja i nastupa u Hrvatskoj katoličkoj misiji Hamburg u povodu 40. obljetnice utemeljenja pastoralnog djelovanja dominikanaca na sjeveru Njemačke. IKA

Za nastupa VIS „Dominika“ iz Splita na proslavi 40. obljetnice HKM Hamburg

ISPRAVAK

U Živoj zajednici br. 11/2009. na str. 15 došlo je do pogreške. U srednjem stupcu u šestom i sedmom redu odozdo pogrešno je stavljeno da je fra Ivica Studenović ravnatelj Franjevačke klasične gimnazije u Visokom.

OBAVIJEST

Od 18. listopada za sve hrvatske katoličke zajednice na području Esslingena (Filderstadt, Esslingen, Nürtingen i Kirchheim) u funkciji je nova župna E-mail adresa: hkz-es@arcor.de

NOVA ADRESA

Hrvatska katolička zajednica Stuttgart-Bad Cannstatt nalazi se na novoj adresi. Adresa glasi:

Hrvatska katol. zajednica
Stuttgart Bad-Cannstatt
Salacher Strasse 33
70327 Stuttgart-Wangen

Napisala i priredila: Željka Čolić

Dragi mladi čitatelji!

J. Mahler

Unadi da ćete provesti lijepo adventsko vrijeme i uživati u obiteljskom ozračju i zajedništvu, želimo vam sretan i blagoslovljen Božić, te puno zdravlja i radosti u novoj 2010. godini!

Zanimljiva priповijest

Poseban božićni dar

Klara voli predbožićno vrijeme. Sve je u nekom posebnom svjetlu. Svugdje svjetlucaju okićeni prozori, a trgovački centri su prelijepo dekorirani. Božić se osjeti u zraku. S prvim adventom za Klaru nastaje izvanredno stanje. Sa stavljanjem svjetiljki i adventskim vijencem dolazi nekakav neopisiv unutarnji osjećaj, koji ne može točno objasniti. Nije to samo osjećaj iščekivanja, nego uzbuđenost i napetost istodobno i još jedan poseban nedefinirani osjećaj. Unatoč tih očitih vanjskih znakova, čudi se kako ljudi i dalje jure, sad posebno još i brže, neprimjećujući te simbole dočeka. Klara također mora priznati da se i njeni dani isto tako nastavljaju u običnom svakodnevnom tijeku. Ipak je prosinac pun posebnosti. Sa sv. Nikolom, kojeg je nestrpljivo čekala i koji je podario željenim darovima, taj je poseban osjećaj nije napustio. Dapače, čak se pojačao. Nakon drugog adventa nestrpljivo ispriča mami: „Mama, znam da ima još dosta do Božića, ali stalno čekam da se nešto posebno dogodi, ali ne vidim ništa osim svjetiljki i priprema.“ „A, što bi ti da se dogodi?“, upita mama. Klara uzdahnu: „Ne znam, ali ti uvijek kažeš da nam Isus šalje znakove, a sad bi ti znakovi morali biti posebni.“ „Božić nam donosi ljubav i mir. Svake godine nas Isus slavljenjem njegovog rođenja podsjeća na novi početak te međusobne ljubavi. To ti je to posebno“, objasni mama. Klara uzdahne glasno: „Uh, pa to je uvijek isto. Pa, već nam je prošle godine donio taj dar, pa ja to znam.“ „Ljudi su zaboravni, uvijek ih treba podsjećati, a Božić je baš pravo vrijeme za to da barem sad malo zastanu i pomisle na svoje bližnje. Nešto drugo od toga ne može biti važnije“, uzvratila mama sa smješkom i nastavi: „Ne očekivaj neke druge znakove. Isus uvijek šalje znakove, samo moraš bolje gledati. Ljubav i mir su najvažniji.“ Klara se uzbilji. Pomalo se zasmija, jer je očekivala

nešto veliko, nešto posebno, neko čudo. Pa, Isus je tako moćan i velik. On to može, pomisli. Zašto ne pošalje neke posebne znakove?, upita se, ne primjećujući da je rekla to glasno. „Jer su unutarnje vrijednosti važnije od onih vanjskih“, reče mama i zagrlila Klaru. Klara više nije ništa rekla, niti je pitala, pomirila se s tim da se neće dogoditi ništa senzacionalno. Dani su prolazili. Klara je ipak potajno imala osjećaj i nadu da će Isus poslati nešto posebno svim ljudima. Češće bi pogledala u nebo u potrazi za makar posebnom zvijezdom, ali nije mogla ništa drugo vidjeti osim tamnih oblaka. Očekivala je neki znak s neba. Nebo je ostalo isto, mračno i tmurno. Nebo kao da se sasvim zatvorilo i sasvim zanimalo. Vrijeme je prolazilo, a dani su postajali sve tmurniji i hladniji. Na sam Badnjak jutro je bilo posebno sivo i mračno. U

jednom trenutku kao da se nebo otvorilo i počelo se rasvjetljavati. Oblaci su dobili nježno-plavu boju i sasvim polako i neprimjetno je počeo padati snijeg. Polako, ali sve jače. Klara je zastala pred prozorom i gledala zadivljeno pahuljice, koje su se tiho spuštale, i u predivno plavetnilo neba. Sve je blistalo u bijeloj površini uz tračak sunčevih zraka. „Mama, mama“, zvala je uzbuđeno Klara, „vidi kako se sve odjedanput bijeli i kako je divno vani, a još maloprije je dan grozno izgledao. To nam je Isus poslao! Jesam ti rekla da će se dogoditi nešto posebno! Ovo ne može biti slučajno. Pogledaj kako se nebo veseli i šalje ljudima svoj pozdrav. To Isus pozdravlja sve ljude na svijetu i šalje im svoje svjetlo da ga ne zaborave!“ Klara zagrlila mamu i sva sretna reče: „Vidiš mama, cijelo vrijeme sam čekala i Isus me je čuo. Poslao nam je danas svoje svjetlo. Isus nas uvijek želi razveseliti! Isus je naš najveći dar, koji možemo dobiti, jer nam daje životnu nadu i svjetlo!“

Kako slaviti Božić?

Nema istinske proslave Božića bez unutarnje duhovne i vjerske pripreve.

Bliži se radosna i otajstvena svetkovina Božića te praznična Nova godina. I jedan i drugi blagdan su prilika za slavlje. Dok kršćani slave Božić u vjerskom ozračju i sabrano, Nova godina se veselo pa i razuzdano „praznuje“. Općenito je poznato i prirodno da posebice mladi vole slaviti, feštati, partijati, „chillen“. Oni to dakako čine na svoj mladalački način. Preporuke od starijih ili recepte odozgor ne podnose. Noć je bila i ostala vrijeme slavlja. Današnji mladi, ako su punoljetni i ako poštuju zakon o mladima, kao što se to čini u uređenim zapadnoeuropskim društvima, izlaze vani tek u noć odnosno oko ponoći. Time su donekle slični prvim kršćanima.

Zornice

Zanimljivo je da su najstarije kršćanske svetkovine također slavljene u noći. Za to su postojali praktični razlozi. U ondašnjem Rimskom carstvu nije bilo neradnoga dana poput naše nedjelje (sama riječ kazuje da se tim danom ne djeluje, ne radi!). Kršćanima su tako za njihova slavlja bila na raspolaganju noć ili rano jutro, zora.

U ovom liturgijskom vremenu došašća (adventa, dolaska Gospodnjega) slave se u mnogim crkvama u domovini i svijetu rane mise, zornice. U brojnim našim domovinskim župama zornice su posjećene nego nedjeljne mise. Starijima su te mise još u živom sjećanju. Trebalo je rano ustati te po snijegu i studeni pješačiti u crkvu. U domovinskim crkvama nije bilo grijanja, kao što ga uglavnom nema ni danas. Ništa ipak nije smetalo niti smetalo ljubitelji adventskih zornica. To je lijepa duhovna pa i tjelesna pripreva za duhovnu i istinski kršćansku proslavu svetkovine Božića. Za starokršćansku proslavu Božića bili su svakako važni i simbolički i liturgijski razlozi. Dan i noć, svjetlo i tama, označuju dobro i zlo. Na Božić slavimo da utjelovljeni Sin Božji, da Isus Krist, koji je postao čovjekom, dolazi kao svjetlo u tamni svijet. Kako nitko nije zabilježio istinski dan Isusova rođenja (što također znakovito govori o tihom dolasku Sina Božjega među ljude!) za kršćane 4. stoljeća je bilo logično da

Isusovo rođenje slave na dan zimskog suncostaja (solsticija), kada su poganski Rimljani slavili praznik nepobjedivoga sunca. Kršćani su time htjeli

Blaženka Salavarda, „Rođenje Isusovo“, 1996.

pokazati, da je Krist, sunce pravde, kao istinsko svjetlo došao na svijet.

Kako dakle slaviti Božić?

Možda i onako kako je naprijed opisano. Mladim čitateljima predlažem da se ponajprije pripreve za slavljenje Božića, i to češćim odlaskom u crkvu, osobnim čitanjem Biblije odnosno drugoga duhovnoga i vjerskoga štiva. Treba dakako posjetiti i Weihnachtsmarkt s prijateljima, kupiti darove za obitelj i prijatelje, ali na to se ne bi trebalo potrošiti sve četiri adventska tjedna. Nema istinske proslave Božića bez unutarnje duhovne i vjerske pripreve. Na nju spada i za većinu hrvatskih katolika gotovo obvezatna (pred)božićna ispovijed odnosno sakrament pomirenja s Bogom. Masovna kampanjska ispovijed, kako se prakticira kod nas, kako u domovini tako i u inozemstvu, je tradicionalno dobra stvar i organizacijski izazov za svećenike. Ako se međutim želite istinski ispovijediti, ako u sakramentu pomirenja želite susresti Boga koji nas voli i koji nam oprašta, tada već u adventu zakažite poseban termin sa svećenikom, te uzmite dovoljno vremena za razgovor i ispovijed. Možete to učiniti i u jednoj od

njemačkih crkava u vašem gradu ili u nekom od hodočasničkih mjesta, koje su poznate kao mjesta za ispovijedanje i za razgovor o vjeri, Bogu i svijetu. Vidjet ćete da je to posve drugačija ispovijed od one brze, tradicionalne i kampanjske. Ona je osobna, tiha, prođuhovljena, istinska proslava sakramenta pomirenja odnosno ispovijedi.

Božić u domovini ili domovinski Božić u inozemstvu

Trend je očit u posljednjih nekoliko godina. Sve manje naših radnika, umirovljenika i iseljenika putuje u domovinu proslaviti božićne i novogodišnje blagdane. Razlozi za to su zima, dalek put i promijenjene radne, obiteljske pa i financijske okolnosti. Često se čak putuje u suprotnom smjeru: umirovljeni roditelji dolaze proslaviti Božić i Novu godinu u Njemačku sa svojom djecom i unucima. Ovom prigodom bih ipak našim mladima preporučio doživljaj i proslavu Božića u domovini, u rodnoj župi djedova ili roditelja bilo u Hrvatskoj bilo u Bosni i Hercegovini. I za takvu proslavu Božića valja se pripremiti i tjelesno i duhovno. Ništa nećete imati od Božića ako ga provedete samo na partijanju u nekoj od brojnih folkoteka, koje su nažalost prepravile sve naše krajeve. Baš zato što dolazite iz Europe, pokušajte u domovini – pa i ovdje – drugačije proslaviti Božić. Nemojte dolje glumiti menekenke ili manekene i govoriti isključivo njemački. Progovorite i hrvatski. Pomozite svojim starim djedovima, bakama ili roditeljima. Darujte im svoje vrijeme i budite im na raspolaganju. Razgovarajte s njima. Neka vam ispričaju drevne božićne i druge običaje i tradicije. Pitajte ih. Uljepšat ćete i svoj i njihov Božić. Spontano posjetite bolnicu i prvom bolesniku čestitajte Božić. Siromašnima ili izbjeglicama, osobito djeci i mladima, darujte kakav dar ili udijelite koji euro.

Bit će to i za vas i za njih istinski božićni dar, božićno svjetlo, makar i u osamljenoj kućici na kraju sela ili grada. U jednoj takvoj kućici ili pećini rodio se i Isus, svjetlo svijeta i put u život.

T.G.

Mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

Rođen je 19. siječnja 1944. godine u Vukovaru, od oca Vladimira i majke Barice rođene Šimečki. Roditelji su mu ranije živjeli u Krašiću, a u Vukovar su doselili zbog oče-va namještenja u državnoj službi. U svibnju 1945. otac mu je nestao, vje-

rojatno je ubijen od komunista kao i mnogi drugi u to vrijeme u Vukovaru. Odmah potom s majkom se vratio u Krašić.

Osmogodišnje školovanje završio je u Krašiću u vrijeme dok je tamo kao zatočenik boravio zagrebački nadbiskup i kardinal, blaženi Alojzije Stepinac. Godine 1959. otišao je u Nadbiskupsko dječjačko sjemenište na Šalati u Zagrebu, gdje je maturirao 1963. godine. Studij teologije završio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

Za svećenika Zagrebačke nadbiskupije zaređen je 16. studenog 1969. godine. Vršio je sljedeće službe: od 1970. do 1972. bio je župni vikar u Koprivnici; od 1972. do 1980. župnik u Ozlju odakle je upravljao župom Vrhovac; od 1980. do 1998. bio je župnik u Sesvetskom Kraljevcu; od 1987. do 1998. dekan Vugrovečkog dekanata; od ljeta

1998. biskupski vikar za svećenike i ravnatelj pastoralnih ureda Nadbiskupskoga duhovnog stola u Zagrebu. U kolovozu 1998. zagrebački nadbiskup mons. Josip Bozanić imenovao ga je kanonikom Prvostolnoga kaptola zagrebačkog.

Sveti otac Ivan Pavao II. imenovao ga je 29. prosinca 1998. pomoćnim biskupom Nadbiskupa zagrebačkog. Za biskupa je zaređen u zagrebačkoj katedrali 6. veljače 1999. godine.

Varaždinskim biskupom imenovao ga je 20. ožujka 2007. papa Benedikt XVI. Službu je preuzeo u varaždinskoj katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije, 31. ožujka 2007. godine.

Službe u HBK:

- predsjednik Biskupske komisije HBK za odnose s državom
- predsjednik Biskupske komisije HBK za Hrvatski Caritas

Izvor: www.hbk.hr

NAGRADNA KRIŽALJKA

Sv. Tri kralja

Rješenje poslati najkasnije
do 30. siječnja

Mariofil Soldo	Usain Bolt	Jedan od tri kralja	Zahtjev popraćen prijetnjom	Snježana Tribuson	Otpadnik od sijena, trina	Poluga	Jedan od tri kralja	Bolest oka	Španjolska	„Lap-top“	... nije voda	Ivan Aralica	Zadržati se na jednom mjestu	Oštricom otvoriti nutrinu
U gustom sloju		▽					Yrsta Sarana	▽						
Jedan od tri kralja	▷								Pravac buduće ceste Tomislav Durbetić	▷				
„Školski turnir“	▷			Predsjednik FIFE, Jules Natrj	▷					Vatikan	▷		T. Sabljak	
Dar koji su donijeli Isusu										Luk horizontal	▷		Dar koji su donijeli Isusu	
Vrsta udarca u tenisu	▽				Krzneni kaput Bezbojni otrov, plin	▷					Tup šum koraka Lovro Zovka	▷		
Hrana u zamci						Robert Altman	▷			Dar koji su donijeli Isusu	▷			
Američki pisac Levin				„Iznos“ Pjevač Rahimovski	▷				Grad i luka u Turskoj					
„Rabat“		Pokazna zamjenica Zemljina mjera	▷						Malta		Japan 4. i 23. slovo	▷	„Istok“ Snješko Cerin	▷
Znanost									Neka nam je ...					
Film Ognjena Sviličića									Žmarac, mravak (mn.)					

Nepoznati misionar

Dr. Michael Krämer vjerojatno je „nepoznati misionar“ u znatnijem dijelu hrvatske dijasporu u Njemačkoj. Kao redovnik salezijanac i dugogodišnji profesor Novoga zavjeta dobro je poznat stotinama studenata teologije, koji su slušali njegova predavanja, među kojima i podosta Hrvata. U siječnju ove godine Michael Krämer navršio je 85 godina života. Unatoč godinama ostao je vitalan redovnik i rado viđeni sugovornik, dušobrižnik, predavač. Iako se na prvi pogled ne bi reklo, ipak se radi o „naše gore listu“. Od svojeg rođenja 3. siječnja 1923. u Krnjaji/Bačka pa do svoje tridesete godine života, Michael je proveo na prostorima bivše države, od toga najdulje u Hrvatskoj, gdje je u Zagrebu završio gimnaziju, stupio u Salezijanski red i pohađao studij teologije. Ne treba isticati da izvanredno govori hrvatski, a i slovenskim se izvanredno služi.

Najteže trenutke svojega života Michael proživljava za vrijeme Drugoga svjetskog rata i poraća. Kao dijete njemačkih roditelja doživljava najprije maltretiranje roditelja i braće, da bi kasnije za vrijeme odsluženja vojnog roka u tzv. JNA i sam bez ikakve krivnje dospio na robiju u Srijemsku Mitrovicu, gdje je patio punih 6 godina. O svemu što je Michael tih godina proživio pripovijeda bez mržnje. Da ostane zapisano kao opomena za buduća pokoljenja, u vlastitoj je naknadi izdao knjižicu „Meine Rettung aus den Fängen des Kommunismus“, u kojoj prikazuje sve muke i nepravdu koju je morao pretrpjeti on sam i njegovi roditelji i braća. Tek 1953. godine uspijeva mu „povratak“ u domovinu svojih pradjedova, u Njemačku, u kojoj prelazi u Njemačku Salezijansku provinciju. Teološki studij nastavlja u Torinu, a 5. kolovoza 1956. godine u benediktinskom samostanu St. Ottilien, nedaleko od Münchena, prima svećenički red. Nakon toga nastavlja specijalizaciju na Papinskom biblijskom institutu u Rimu i u Jeruzalemu. Godine 1968. postaje doktor biblijskih znanosti.

Već prije doktorata predaje na salezijanskoj Visokoj teološkoj školi u Benediktbeurnu. U razdoblju od 1960. do 1989. godine, kad odlazi u zasluženu mirovinu, njegova predavanja slušaju mnogi svećenici i redov-

nici, ne samo iz Njemačke, već iz čitavog svijeta. Sveto pismo Novoga zavjeta njegova je specijalnost. Nedavno reče: „Još me Bog drži na ovom svijetu jer nisam završio svoj posao!“ Posao o kojem govori se odnosi na proučavanje prvih triju Evanđelja, naime Evanđelja po Mateju, Marku i Luki. Njegova predložena nova metoda rješavanja tzv. problema prvih triju Evanđelja mogla bi postati „revolucionarna“. Uz svoj istraživački posao Michael rado odlazi u prirodu i u bavorskim alpama otkriva niz ljekovitih trava koje u svojem „podrumskom kabinetu“ pretvara u ljekovite napitke koji su u međuvremenu dobro poznati ne samo njegovim prijateljima. Michael Krämer međutim nije bio samo čovjek knjige. Kao svećenik do današnjeg dana se aktivno uključuje u pastoralni rad, bilo na župama u okolici Benediktbeurna ili šire održavanjem duhovnih vježbi za svećenike, redovnike i laike. Već je nekoliko puta održao duhovne vježbe za hrvatske i slovenske salezijance gdje ih je oduševio svojim meditacijama na tečnom hrvatskom i slovenskom jeziku. Michael voli Hrvatsku i smatra je svojom prvom domovinom. Rado je, premda često sa strahom, odlazio u Hrvatsku i Sloveniju na susrete sa svojom subraćom, kolegama i prijateljima, kojih je zbog starosti nažalost sve manje. U jednom trenutku početkom 70-ih godina je čak razmišljao prijeći na Teološki fakultet u Zagrebu. Michael prati demokratski razvoj Hrvatske i veseli se uspjesima i žalosti neuspjesima.

Zašto ga se naziva „nepoznatim misionarom“? U vrijeme kad Hrvatska pastva u Njemačkoj još nije bila organizirana, mnogo je svećenika vodilo duhovnu brigu za hrvatske vjernike koji su preko noći iz svojih sredina došli na prostore gdje su se osjećali sami bez znanaca, prijatelja i bez znanja jezika. U tim teškim trenucima uvijek se Bog pobrinuo za ljude koji su stali uz narod. Michael kao vrsni poznavatelj obaju jezika, kao svećenik salezijanac i „hrvatski rodoljub“ uskočio je u rad s našim radnicima koji su krajem 60-ih i 70-ih godina radili na širem području Münchena. Autor ovih redaka se sjeća svog prvog dolaska u Njemačku i susreta s dr. Krämerom: „U samostanu u Benediktbeurnu mi je rečeno da je iz Hrvatske. Kad je čuo za

Dr. Michael Krämer

nas nekoliko studenata odmah nam je prišao i bio nam na usluzi. Godine 1971. upravljao je malom župom Sindelsdorf koja se nalazi na autocesti između Münchena i Gramisch-Partenkirchena. U to su se vrijeme u Bavarskoj, napose u Münchenu i okolici izvodili opsežni građevinski radovi. Pripremao se za ljetne olimpijske igre koje su održane 1972. godine. Između ostalih projekata gradila se i autocesta München-Gramisch-Partenkirchen. Na području njegove župe upravo se te godine nalazilo veliko gradilište. Sve je vrvilo radnicima. Jedne nedjelje me dr. Krämer pozove da s njime pođem u Sindelsdorf na susret sa „sunarodnjacima“. I doista stigismo u veliko kontainersko naselje. Vidio sam da Michael tamo nije nepoznat čovjek, dapače u trenu se pred jednom barakom okupilo dvadesetak muškaraca. Razgovaralo se o problemima na poslu, o događajima u Hrvatskoj. Neki su u rukama imali papire i pružali ih Michaelu koji ih je strpljivo čitao, prevodio i davao savjete. Neki su željeli ispovijed. Od ljudi sam saznao da im dr. Michael Krämer dolazi redovito i njemu povjeravaju sve svoje probleme, a on im pomaže. Koliko je razgovora obavio, koliko ih je ispovijedio, koliko sv. misa slavio s tim ljudima, ostat će nepoznato. Neka se zna da je i u najtežim vremenima bilo ljudi koji su i bez naredbe odgovornih vidjeli potrebe ljudi i uključili se u rad u Gospodnjem vinogradu. Više bi se o njegovom radu i životu moglo saznati izravno od njega samoga i od „sunarodnjaka“ kojima je pomagao. Velika bi mu želja bila još jednom susresti te ljude. Ako se netko od „bauštelaca“ na autocesti München-Garmisch iz 1971. i 1972. godine još sjeća dr. Michaela Krämera, neka se javi uredništvu „Žive zajednice“, pa ćemo im organizirati susret s poznatim misionarom.

Stjepan Herceg

Jezici

- Zašto se jezici zovu „maternji“?
- Zato jer očevi rijetko dolaze do riječi!

Izgubio kontrolu

- Trči mali Ivica i s vrata viče:
- Mama, mama, eno tate u ku-paonici pijan ko letva.
 - Kako znaš?
 - Brije ogledalo?!

Bankrot

- Otkad tebe poznajem – više ne mogu jesti, piti, ni pušiti.
- Oh dragi, zar me toliko voliš?
- Ne, nego sam totalno bankro-tirao!

U ordinaciji

- Utrčava čovjek u ordinaciju:
- Doktore, pas me ugrizao za uhol!
 - Jeste ga dezinficirali?
 - Nisam, odmah je pobjegao.

Ćevapi

Došao Mujo kod doktora i ka-že mu da ga boli grlo. Na to će doktor:

- Hajde otvorite usta i recite „A“!
- Mujo izgovori „A“ i gromo-glasno podrigne. Tu će doktor:
- Uh, Mujo, osjeti vam se luk iz usta!!
- Ma nemoj, luk osjetiš, a 20 će-vapa ne osjetiš?!

Kuc, kuc

Znate li kako policajac otvara konzervu?

- Kuc, kuc, policija.

Oglas

Humanitarna akcija „Ništa nas ne može zaustaviti!“ odgađa se zbog nepovoljnih vremenskih uvjeta.

Krava

Prodajem kravu!
Nije luda.

Riješite se dugova

Upravljanje troškovima i smanjenje troškova u današnje vrijeme recesi-je popularnije je nego ikada. Ako ste se doveli u situaciju da imate mnogo nep-laćenih računa i dugova morate smisli-ti dobar plan kako biste ih se čim prije riješili. Prvo morate sami sebi priznati da imate dugove i da su ti dugovi pro-blem. Vaš cilj kojeg ćete se u narednim mjesecima držati je da se čim prije iz-vučete iz dugova i više si nikad ne doz-volite tako nešto. Napravite popis svih dugovanja. Napišite kome sve duguje-te novac, koliko duguje i kolika vam se kamata obračunava na pojedini dug. Pomognite si tablicom u koju sve možete lako i pregledno popisati. Jed-nom kad vidite svoju situaciju crno na bijelom, jasnije ćete vidjeti gdje se rea-lno nalazite vezano uz dugovanja, kao i što najprije početi rješavati. Zapisuj-te točno koliko novaca zaradite i koli-ko potrošite (i za što ih trošite), i vodi-te računa o svojim dugovanjima. Mno-go se ljudi „uvali“ u nevolje samo za-to što uopće ne prate koliko troše i ko-liko duguju. Prestanite se još dublje ukopavati u dugove. Prestanite koristi-

ti kreditne kartice sve dok ne izađete iz dugova, a i onda pazite. Mentalno re-organizirajte prioritete trošenja tako da sve račune za režije, otplatu kredita i slične stvari koje smatrate najbitnijima, odnosno neophodnima za preživlja-vanje, stavite ispred drugih manje bit-nih stvari na koje trošite. Prvo se po-zabavite bitnim stvarima. Dugovi na koje se obračunavaju zatezne kamate poredajte po visini te kamate. Odnos-no prvo otplatite one gdje je kamata najveća, pa onda dalje redom prema najmanjoj. Pronađite višak novca u va-šem mjesečnom budžetu. Pregledajte sve troškove i pronadite načina da ih „srežete“. Novac koji uspijete tako uš-tedjeti, preusmjerite za plaćanje na-kupljenih dugova. Sav višak novca i od dodatnih poslova, prekovremenih, pov-rata poreza i sl. iskoristite, ne kako biste se počastili, već kako biste otpla-tili svoj dug. Dugovanja na kreditnim karticama su najčešća dugovanja. Ka-ko biste se riješili napasti da trošite vi-še nego što uistinu imate, riješite se kre-ditnih kartica. Imajte samo karticu s te-kućeg/žiro računa i to BEZ dozvolje-nog minusa. Tako ćete trošiti samo ono što imate i nitko vam neće „visiti za vratom“.

Izvor: www.zena.hr

Božićna purica

Sastojci za 4 do 6 osoba: 1 purica (oko 3 kg); 1 žlica Vegete; sol; 3 ze-le-ne jabuke; 3 kruške; 250 g crnog grož-đa; 100 ml ulja; 100 ml vode; 100 ml bijelog vina; 1 žličica Gussnela Dol-cela; 250 g domaćih mlinaca; 50 g maslaca.

Priprema: Puricu razrežite po du-ljini hrpta. Pažljivo izvadite sve kosti, osim bataka, a meso od krila uvucite. Iznutra je natrljajte Vegetom, a izvana solju i ostavite neka odstoji najmanje sat vremena, a najbolje preko noći. Mlince prelijte kipućom vodom, ocije-dite, pomiješajte s rastopljenim maslacem pa napunite puricu. Sve otvore zatvorite kuharskim koncem. Stavite puricu u odgo-varajuću tepsiju, prelijte je vrućim uljem i pecite u pećnici zagrija-noj na 180°C oko 2 sata. Za vri-jeme pečenja puricu podlijevajte mješavinom vode i vina. Nakon sat vremena stavite oko purice oguljene jabuke i kruške prere-zane napola i očišćene od sje-menki. Potkraj pečenja dodajte bobice grožđa. Kad je purica pečena, izvadite konac i nareži-te je na komade. Voće izvadite, a

umak od pečenja procijedite. U umak umiješajte Gussnel koji ste razmutili s malo vode te kratko prokuhajte.

Posluživanje: Uz pureće odreske s mlincima poslužite pečeno voće i umak od pečenja. Izvor: www.coolinarika.com

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

K	R	A	U	S	S	□	D	O	L	I	N	A	R	
R	I	M	S	K	I	V	I	T	E	Z	□	P	A	
Š	T	E	T	I	T	I	□	O	T	O	M	A	N	
E	A	□	A	T	A	□	O	N	□	L	O	R	A	
V	□	O	V	A	R	I	J	□	Z	I	D	A	R	
A	M	S	□	T						A	R	A	T	□
N	O	K	T	I						D	A	□	U	S
□	R	A	O	S						A	T	A	R	I
T	E	R	M	E						R	I	S	A	N

Nagrađen: Nikola Sarić, Lindlar

MÜNCHEN

Akademici o molitvi

U Hrvatskoj katoličkoj misiji München 27. listopada održan je redoviti mjesečni susret Akademskog kruga misije. Tema susreta bila je „Molitva – teološki i psihološki aspekt“. Referenti ove teme bili su psihoterapeutkinja Jelena Brezić i voditelj misije fra Tomislav Dukić. U prvom dijelu večernjeg susreta fra Tomislav je govorio o molitvi u duhu učenja Katekizma Katoličke Crkve. Trojstvo, utjelovljenje i uskrsnuće bitne su kršćanske odrednice vjere, pa tako i molitve. Unutar Presvetog Trojstva vlada zakon ljubavi u koji i mi ulazimo po svojoj molitvi. To da je Riječ tijelom postala određuje rezultate naše molitve: izgovorene ili promeditirane

molitve tjeraju nas na djela ljubavi. Iz molitve polazi naša preobrazba, naš prijelaz iz smrti u život, iz ropstva u slobodu, iz tame u svjetlo. Konačno, mjera naše molitve je Oče naš u kojem se ogledaju sve naše molitve.

U drugom dijelu akademskog susreta psihoterapeutkinja Brezić govorila je o psihološkom zdravlju i ulozi

molitve u njemu. Posebno je istakla jako pozitivno djelovanje molitve u različitim depresivnim stanjima. Molitva je mjesto gdje se s Bogom mogu podijeliti najintimnije stvari iz života. Istaknuta je vrijednost ispovijedi, koja je mjesto povjerenja i odlaganja najtežih duševnih tereta. Nakon izlaganja otvorila se rasprava. **F.T.D**

FRANKFURT NA MAJNI

Susret članova zbora

U Hrvatskoj katoličkoj misiji Frankfurt, u nedjelju 22. studenoga, svečano je proslavljena svetovina Krista Kralja. U tom je povodu misno

slavlje u katedrali sv. Bartolomeja u Frankfurtu predvodio voditelj misije fra Petar Klapež. Članovi misijskog mješovitog zbora „Mato Leščan“, ko-

jega već devetnaest godina uspješno vodi s. Pavlimira Šimunović, ujedno su proslavili i blagdan zaštitnice crkvene glazbe sv. Cecilije. Nakon skladnog pjevanja na misi, članovi zbora su se susreli u misijskim prostorijama na zajedničkom ručku i druženju. Molitvama i pjesmom su se prisjetili nedavno preminulog dr. Josipa Lucića, koji je više godina ravnao zborom. Zbor je osnovan 70-ih godina prošloga stoljeća, a dugo godina ga je uspješno vodio orguljaš i crkveni skladatelj Mato Leščan (Đurđevac 1936. – Frankfurt 1991.), kojega zbor s ponosom nosi i ime. U mješovitom je zboru 50-60 članova. Zbor je nastupio na svim smotrama koje organizira Hrvatski dušobrižnički ured iz Frankfurta, a također i u drugim prigodama. Uz mješoviti zbor s. Pavlimira vodi i dječji zbor te zbor mladih. Svaki od tih zborova broji oko 40 članova.

Tekst i snimka: Adolf Polegubić

MAINZ

Sv. Nikola darivao djecu

U subotu 28. studenoga Hrvatska katolička misija Mainz na čelu s voditeljem misije fra Antom Bilićem te uz pomoć s. Dionizije Tomas i vjernika svečano je proslavila blagdan sv. Nikole. Posebno su bili radosni najmlađi kojima je sv. Nikola udijelio darove. **Snimila: Marijana Šare**

Kao ime tvoje, Bože, tako i slava tvoja
do nakraj zemlje doseže.

Ps 48, 11

